

Scinteia tinerețului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5926

6 PAGINI — 30 BANI

MARȚI 11 Iunie 1968

20 de ani de la
naționalizarea
principalelor
mijloace
de producție

MOMENT IMPORTANT ÎN OPERA DE INDUSTRIALIZARE SOCIALISTĂ A PATRIEI

Înlăturarea burgheziei de la putere și instaurarea dictaturii proletariului — lege generală a revoluției și construcției socialiste — presupune — așa cum au demonstrat clasicii marxism-leninismului și cum a confirmat istoria țărilor care au pornit pe calea dezvoltării socialiste — lichidarea proprietății capitaliste și instaurarea proprietății colective asupra mijloacelor de producție. În „Manifestul Partidului Comunist”, Marx și Engels subliniau că pentru ridicarea sa la rangul de clasă dominantă „proletariatul va folosi dominația lui politică pentru a smulge burgheziei, pas cu pas, întreg capitalul, pentru a centraliza toate instrumentele de producție în mâinile statului, adică în mâinile proletariatului organizat ca clasă dominantă, și pentru a mări, cit se poate de repede, masa forțelor de producție”. Aplicarea acestei legi generale

la condițiile concrete ale țării noastre și actul naționalizării de la 11 iunie 1948, se caracterizează prin faptul că s-au impus ca o necesitate obiectivă, că urmează legii, istoric social și politic unor măsuri de înfrângere și limitare a puterii de exploatare a capitalului și de întărire a puterii de stat democrat populare, care este opera clasei muncitoare condusă de partidul său comunist sprijinit de forțe populare și organizații de masă între care „Frontul plugarilor”, „Partidul național-popular”, „Uniunea populară maghiară” etc.

Așa cum aprecia tovarășul Nicolae Ceaușescu în „Expunerea la adunarea festivă organizată cu prilejul aniversării a 45 de ani de la crearea Partidului Comunist Român: „primul act care a avut un rol hotărâtor în desfășurarea revoluției socialiste l-a constituit trecerea principalelor

mijloace de producție din industrie, la 11 iunie 1948, în mâinile poporului; naționalizarea a deschis o etapă nouă în istoria relațiilor de producție din țara noastră, a dus la lichidarea marii burghezii industriale și financiare, la crearea unui puternic sector socialist de stat în economie, a permis trecerea la conducerea planificată a economiei naționale.

Refacerea economiei țării a creat condiții pentru începerea operii de construire a bazei economice a socialismului. Această uriașă activitate constructivă s-a bucurat de munca eroică a clasei muncitoare, clasa cea mai înaintată a societății, pe activitatea țărâniilor, pe contribuția entuziastă a intelectualității și a celorlalți de pătri ale oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate; socialismul a unit într-un singur șuvoi energiile

descătusate ale poporului, devenit stăpîn pe destinul său.

Naționalizarea întreprinderilor industriale, miniere, bancare, de asigurări și de transporturi, înfăptuită la 11 iunie 1948, a făcut parte dintr-un proces complex de înlăturare treptată a claselor exploatare de la putere și de instaurare a dictaturii proletariului. De aceea, naționalizarea a urmat unor profunde transformări și măsuri economice și politice ca: reforma agrară care a desființat moșierimea ca clasă, lipsind-o de puterea economică și politică, introducerea controlului muncitoresc sub forma oficiilor industriale, reforma monetară din august 1947, statizarea Băncii naționale, legea cu privire la interzicerea cumpărărilor de pământ de către chiaburii etc.

Necesitatea naționalizării principalelor mijloace de producție rezultă din faptul că în momentul cuceririi depline a

puterii de către clasa muncitoare în alianță cu țărâniimea muncitoare, menținerea și dezvoltarea capitalismului ca bază dominantă a relațiilor de producție în economie, a devenit o frînă la dezvoltarea forțelor de producție.

La începutul anului 1948, majoritatea sectoarelor noastre economice erau deținute și controlate de către burghezia română și monopolurile apusene, statul democrat-popular fiind doar moștenitorul proprietății economice (deosebit de restrînse) a statului burghez-moșieresc. Datorită acestui fapt, — la care se adăuga „inerția” burgheziei neinteresată în dezvoltarea economiei românești în acel moment politic, ca și acțiunile sale ostile față de dezvoltarea economică — nu corespun

G. T. ȘTEFAN

(Continuare în pag. a III-a)

Plecarea secretarului general al Mișcării Naționale a Revoluției, președintele Republicii Congo, Alphonse Massamba-Débat

Luni dimineața a părăsit Capitala secretarul general al Mișcării Naționale a Revoluției, președintele Republicii Congo, Alphonse Massamba-Débat, care, la invitația secretarului general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, a făcut o vizită oficială în țara noastră.

În vizita sa în România, oaspetele a fost însoțit de Julien Boukambou, membru al Biroului politic al M.N.R. și secretar administrativ al C.C. al M.N.R., Antoine Maboungou Mbimba, membru al C.C. al M.N.R., Georgette Bouanga, președinta Uniunii revoluționare a femeilor congoleze, Nicolas Mondojo, ministrul afacerilor externe, însărcinat cu problemele cooperării, aviației și turismului, Aimé Matsika, ministrul comerțului, industriei și statisticii, Augustin Poignet, secretar de stat al Apărării Naționale, precum și de consilieri, funcționari de stat și de ziaristi.

De la reședința oficială până la aeroport, secretarul general al Mișcării Naționale a Revoluției, președintele Republicii Congo, Alphonse Massamba-Débat, împreună cu secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliu-

lui de Stat, Nicolae Ceaușescu au venit într-o mașină deschisă, escortată de motocicliști. Numeroși bucușteni, aflați pe traseu, au făcut o caldă manifestare de simpatie, salutând prieteneste, fluturând stegulețe și buchete de flori.

La aeroport sînt prezenți pentru a-l saluta pe oaspetele tovarășii Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri, Mihai Dălea, secretar al C.C. al P.C.R., Ștefan Peterfi, vicepreședinte al Consiliului de Stat, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Miștri, conducători de instituții centrale și organizații obștești, generali și ofițeri superiori, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, ziaristi.

Erau de față și șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la București.

Numerosi cetățeni au venit pe aeroport pentru a transmite președintelui Republicii Congo, la încheierea vizitei sale, salutul populației Capitalei.

Aeroportul este pavozat cu drapelurile de stat ale celor două țări. Pe frontispiciul clădirii centrale este înscrisă u-

rarea „Trăiască prietenia dintre popoarele Republicii Socialiste România și Republicii Congo!”

La sosirea celor doi conducători, comandantul găzii prezintă raportul. Apoi, fanfara intonează imnul de stat al celor două țări. În semn de salut se trag 21 salve de artilerie.

Cei doi președinți trec în revistă garda de onoare. Oaspetele își ia rămas bun de la șefii misiunilor diplomatice și de la persoanele oficiale române prezente la aeroport.

De pe podiul instalat pe aeroport cei doi conducători de partid și de stat rostesc scurte alocuțiuni de rămas bun. Cuvântările sînt subliniate cu aplauze puternice de cei prezenți la aeroport.

Un grup de pionieri oferă flori.

Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Ion Gheorghe Maurer își iau un cald rămas bun de la secretarul general al Mișcării Naționale a Revoluției, președintele Republicii Congo, Alphonse Massamba-Débat.

La ora 9, avionul oficial al țării, el a fost escortat de o formație de avioane cu reacție ale forțelor noastre armate.

Primire la C.C. al P.C.R.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., împreună cu tovarășii Paul Niclescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., și Mihai Dălea, secretar al C.C. al P.C.R., a primit luni la amiază pe tovarășii Giancarlo Pajetta, membru al Direcțiunii și al Biroului Politic al C.C. al P. C. Italian, și Carlo Galuzzi, membru al Direcțiunii, șeful Secției Externe a C.C. al P. C. Italian.

A participat tovarășa Ghizela Vass, șef de secție la C.C. al P.C.R.

În cadrul discuțiilor desfășurate într-o atmosferă caldă, tovarășească a avut loc o informare reciprocă asupra activității și preocupărilor actuale ale celor două partide și s-a făcut un schimb de păreri cu privire la

situația internațională și la mișcarea comunistă și muncitorească.

Cu acest prilej s-a subliniat necesitatea intensificării eforturilor consacrate dezvoltării coeziunii și solidarității mișcării comuniste și s-a reliefat importanța deosebită a întăririi continue a unității de luptă a tuturor detașamentelor mișcării muncitorești și democratice contemporane, a întregului front antimperialist, în interesul cauzei socialismului, progresului și păcii în lume.

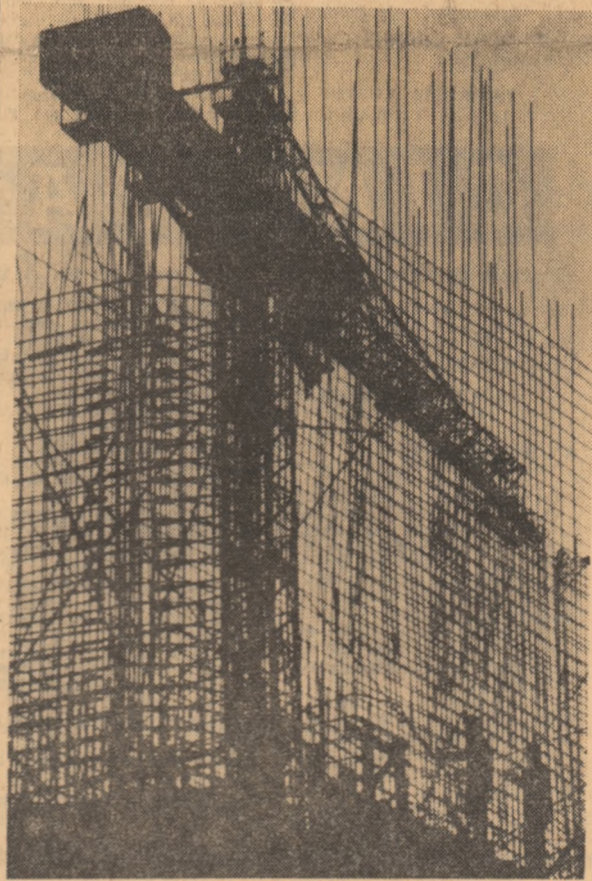
În cursul convorbirilor s-a manifestat satisfacția pentru relațiile frățești, de stimă și respect reciproc, existente între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist Italian, și s-a exprimat dorința de a dezvolta în continuare aceste legături în interesul celor două partide și popoare.

Primirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a ambasadorului R. P. Bulgaria

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit luni, 10 iunie 1968, pe

Gheorghe Bogdanov, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. P. Bulgaria la București, la cererea acestuia.

Primirea s-a desfășurat într-o atmosferă tovarășească.

Pe șantierul Hidrocentralei de la Porțile de Fier
Foto: O. PLECAN

SĂRBĂTOARE LA GALAȚI

- MITING PRILEJUIT DE ÎNCHIEIEREA UNEI IMPORTANTE ETAPE ÎN CONSTRUCȚIA MARELUI COMBINAT SIDERURGIC.
- SCRISOARE ADRESATĂ COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI, TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU DE CĂTRE CONSTRUCTORII ȘI SIDERURGIȘTII GALAȚENI

SCRISORI NATALE

Toamna și iarna, bea de stinge. Și apoi cîntă, cite cite un cuvînt-două din cîtecra limbă, înrădate din zbor, în război, sau auzite la radio și le răsucește a cîntec noaptea, după băutura, lămurește cu ele diverse situații posibile, se imaginează cu o sabie-mină și într-o ceartă teribilă cu cineva. Asta face din el vîmul, deși țuica, rachiul de strugure și secărica au rămas dintotdeauna marea lui satisfacție. Pe acestea cîntă le bea, le vorbeste încet, cu o tainică și răbdătoare poftă, îndură-

Luni după amiază pe platoul din fața laminorului de tablă groasă a Combinatului siderurgic din Galați a avut loc un impresionant miting prilejuit de încheierea ciclului marilor construcții siderurgice, ciclu marcat, la 8 iunie, de intrarea parțială în funcțiune a sectorului oțelăriei. La miting a luat parte peste 10.000 de constructori, oțelari, furnaliști, laminatori, muncitori și cadre tehnice din sectoarele de întreținere ale combinatului, specialiști și proiectanți, încetați din principalele unități industriale ale municipiului și din unități beneficiare.

Apreciind însemnătatea economică deosebită, pe care o reprezintă pentru economia țării încadrarea unor dintre marile obiective ale combinatului, în circuitul producției naționale de oțel și laminat, Constantin Dăscălescu, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Galați al P.C.R. a adresat felicitări și urări de noi succese tuturor constructorilor care au

înălțat grandioasa edificii ale siderurgiei românești: furnalul de 1.700 m.c., cel mai mare din țară, modernul sector de aglomerare a minereului, fabrica de oxigen și oțelărie.

Luînd cuvîntul în cadrul mitingului Ion Chesă, adjunct al ministrului Industriei metalurgice, ing. Cornel Cazan, director general al întreprinderii de construcții și montaj siderurgice, întreprindere careia i-a fost încredințată construcția combinatului gălațean, ing. Natan Krafft, șeful sectorului oțelăriei, ministrul Ion Munteanu, ing. Panait Melisaratos, director general al Șantierului naval Galați, unul din principalii beneficiari ai producției de oțel și laminat, prof. Virgil Moțoc, profesor al Institutului Politehnic au evidențiat dezvoltarea pe care a cunoscut-o în anii actualului cincinal industria metalurgică din țara noastră și rolul combinatului siderurgic de la Galați în ridicarea

BERBINA SAU AMORUL LUI SISIF

A. I. Zăinescu

toare seara de cite povești! Era un bun cojocar, dar acum l-a părăsit priceperea și de aici și plăcerea de a mai „împunge cu acul”. Mai repară căciuli și argăsește, vara, piei. Nu multe, că nu-i prea mai aduc oamenii. De altfel, nici el nu se supără. Îl întreabă careva, mai lucrezi? Da, cînd nu dorm, răspunde. Realitatea e însă că nu doarme aproape deloc. Se gîndește. Își gîndește un an-doi înainte, și compară retrospectiv cu „frații lor pomeni, pe-ăștia-i duc eu în circă, de aceea nici nu mă culc seara pe spate, să nu-i strîtesc, spune. Doar pe-o parte și pe alta, așa stau și ei strînși liviți de

NATURA A FOST DARNICĂ CU SOARELE ȘI APA,

Aer, soare și... îmbulzeală. Cum va mai arăta plaja peste încă o oră?

I. C. A. B. - UL N-ARE VANITATEA CONCURRENTEI?

A șaptea zi a săptămîinii, duminică, înseamnă de bună seamă pentru bucuștenii destindere în prezența tonică a apei, soarelui, clorofiei. Exodul spre zona lacurilor începe o dată cu primelore ceasuri ale dimineții și nu se potolește decît tirziu, cînd soarele scapătă spre apus și orașul trăiește orele refluxului uman ce se înapoiază acasă.

...Șoseaua are duminică dimineața nu numai iubitori de plimbare pe sub teli parfumați, ci și oaspeți ai „nicului” strand din partea „ocului”, Complexul sportiv „Ștrandul tinereții” care, duminică, își deschide porțile

RECIPROCA OSPITALITĂȚII

Sînt situații în care vrei nu vrei, simți nevoia să-ți revizuiești sensul pe care-l acorzi unor noțiuni de largă uzanță. Cîteva întîmplări mai recente și mai puțin recente m-au constrîns să meditez la delimitarea semantică a ospitalității și a responsabilităților pe care le

incumbă ca de o parte și de alta a termenilor presupuși — gazda și invitatul. Este deja axiomatică proverbială și cordială ospitalitate românească. Măturării nemururate — care n-au nimic comun cu frazele protocolare de circumstanță — consolidează mîndria noastră de popor ospitalier care primește printr-o plurală înbrățișare amicală pe cel care ne calcă pragul cu gînduri și simțămînte sincere de prietenie. Am cunoscut cu cîteva timp în urmă echipajul unui vas străin chiar de continentul nostru, eșuat undeva în

V. ARACHELIAN
(Continuare în pag. a IV-a)

DEZVOLTAREA PERMANENTĂ ȘI ASCENDENTĂ A ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Viața școlii noastre de toate gradele intră pe un nou făgaș, dimensionat spre satisfacerea mai deplină a nevoilor societății noastre socialiste. Valoarea învățămîntului unei țări măsoară, în fapt, cu exactitate, etapa pe care aceasta o străbate spre progres și civilizație. Adevărul acesta este deplin confirmat în condițiile țării noastre, dezvoltarea permanentă și ascendentă a învățămîntului românesc oglindeste cu fidelitate politica științifică, de mare înflecționare a partidului și statutul nostru care asigură și pe această

cale României socialiste o puternică dezvoltare social-economică și culturală.

Noi, mai viratnicii, știm poate mai bine că nicidecum problemele școlii nu s-au ducurat de a-tia grijă și prețuire ca în anii construcției socialiste; nicidecum ele n-au ocupat în istoria poporului nostru un loc mai important ca în epoca noastră. Două mari și însemnate evenimente social-politice din viața țării — Plenara partidului din 23-25 aprilie și Sesiunea Marii Adunări Naționale — au pus în centrul

desfășurării lor problemele școlii, dezbătute măsurilor necesare a fi luate pentru ca învățămîntul românesc să se situeze fundamental la nivelul cerințelor contemporaneității.

Măsurile stabilite de către Plenara partidului prin Directivele elaborate, ca și adoptarea Legii învățămîntului din Republica Socialistă România la Sesiunea Marii Adunări Naționale au fost primite cu deosebită satisfacție și de ucenicii într-ale învățămîntului — elevii și studenții — și de slujitorii școlii — dascălii. Acestea erau

necesare, așteptate, ele au venit ca urmare a unor îndelungi studii și dezbateri, a unei activități laborioase pentru a găsi dintre numeroasele soluții posibile a fi adoptate, pe cele mai potrivite, mai bine armonizate nevoilor societății noastre.

Hotărîrea de Congresul al IX-lea al Partidului, această acțiune vastă de ridicare pe o treaptă superioară a învățămîntului nostru exprimat o sinteză a experienței bogate a școlii românești, cunoașterea experienței

(Continuare în pag. a IV-a)

(Continuare în pag. a IV-a)

TINERETE ȘI ARTĂ

In colocolul din această săptămână, COSTIN MIEREANU și IOSIF SAVA încearcă să distingă o trăsătură esențială a creației contemporane românești:

EXPOZIȚIA NAȚIONALĂ DE ARTĂ PLASTICĂ A ELEVILOR DIN LICEE, ȘCOLI PROFESIONALE ȘI TEHNICE

Viața școlară înscrisă în calendarul tradițiilor sale o nouă manifestare de amploare: Expoziția Națională de artă plastică a elevilor din licee, școli profesionale și tehnice, organizată de Ministerul Învățământului și Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist. Vernisajul și a avut loc duminică în prestigioasa sală de expoziții Dalles în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, a unor înalți oaspeți din conducerea de partid și de stat.

Expoziția a fost precedată de un adevărat concurs între tinerele talente școlare pentru a oglindi cât mai fidel, tematic și artistic, universul de preocupări și sentimente al adolescenței.

Sintetice expuse aproape 500 de lucrări. Alegerea n-a fost deloc ușoară. Jurul, format din artiști și specialiști de prestigiu, s-a găsit în dificultatea de a selecta din peste 3.000 de lucrări sosește pe adresa ministerului, pe cele mai valoroase, mai reprezentative pentru o expoziție de asemenea factură.

Cei care îndrăznesc să-și încerce chemarea spre artă, să-și verifice de foarte timpuriu autenticitatea talentului, s-au expunut, deci, au avut de trecut multe examene ale exigenței artistice. Selecția s-a făcut mai întâi între colegii, în cadrul intimității, al cercului plastic, acela unde ucenicesc într-ale artei plastice foarte mult elevii. Apoi, treptat public — critic și jurii „ad-hoc” — s-a răzbit; elevii le-au fost oferite ocazii pentru confruntări de valoare: în expoziții școlare sau locale, în expoziții județene, pentru ca, în cele din urmă, ceea ce a fost mai bun să primească dreptul de a concura pentru o expoziție națională. Nu e deloc puțin lucru ca, la această vârstă adolescentină, săliile expozițiilor din localități și din Capitala țării să-și deschidă generala porțile tinerilor artiști numiți astfel, deocamdată la timpul viitor.

Pe mulți dintre acei care expun astăzi în expoziție îi găsim semniți în revistele școlare, iar pe alții, cum este bunăoară cazul elevului Cristian Pop din Baia Mare — în coloanele „Preludiului” — supliment pentru elevi al „Științei tineretului” — care i-a găduit debutul cu doi ani în urmă. De la debut pînă la premiul I, obținut în cadrul celei Expoziții naționale, Cristian

expoziție a numeroase lucrări cu subiecte istorice interpretate într-o manieră care vădese admirație, putere de pătrundere și teribilă precizie a faptelor și evenimentelor de mare însemnătate pentru viața țării, deși netrăite și cunoscute doar din cărți „Jertfe la Daci” (Păscuțu Dan), „In jocul lupiei” (Rotaru Constantin), „Atacul redutei” (Radu Gheorghie), „Lupte ale strămoșilor” (Vasilescu Silvia), „Vlad Tepeș” (Roman Emilian), „Ilegaliștii” (Filip Marinela), „Compoziție 1907” (Cristoforovici Daniel).

Paleta temelor abordate de elevi este impenzabilă: găsim în expoziție autoportrete, peisaje, teme inspirate din folclor, din basmele copilăriei, din lecturile adolescentine, chipurile prietenilor, ale bunicii și alte chipuri expresive apropiate lor, compoziții după natură, ilustrații de cărți, afișe.

Jurul a acordat un număr mare de premii și mențiuni — 120. Au mai fost acordate premii speciale din partea C.C. al U.T.C., Ministerului Învățământului, Uniunii Artiștilor Plastici, Uniunii Generale a Sindicatelor. Expoziția în sine este un premiu acordat tuturor elevilor care, alături de activitatea școlară, își dedică timpul și eforturile cultivării acestor nobile pasiuni — arta plastică. Consemnăm și invitația ce le-a fost adresată tuturor expozițanților de Ministerul Învățământului și C.C. al U.T.C., de a petrece zile de vacanță în tabăra special organizată pentru ei la Cozia.

Și tot ca un premiu, ca un omagiu le oferim cuvintele elogiabile ale artistului popular Al. Ciucurencu, exprimate în vernisajul expoziției: „FIECARE TABLOU DIN EXPOZIȚIA ELEVILOR POATE FI AȘEZAT ÎNTR-UN MUZEU”.

Aceste însemnări fugare nu epuizează nici pe departe tot ceea ce merită și poate fi spus despre o asemenea manifestare școlară prestigioasă. Rîndurile de față se vor o simplă invitație pentru specialiști, care, credem, se vor apleca cu interes și cuvenita atenție asupra lucrărilor expuse de elevi, călăuzindu-le, prin aprecieri și îndrumări competente, drumul mai departe pe făgașul artei. Și, în același timp, o invitație adresată tinerilor de frumusețe și virtuți acest dar al tinerilor talente.

— Costin Miereanu: Anunțăm în ultimul nostru colocoliu în care am trecut în revistă câteva dintre noile lucrări românești izvorite dintr-un concept structuralist de organizare a materialului sonor — o viziune prezentare a stilurilor care ilustrează în ora actuală frontal muzical românesc.

— Iosif Sava: Ideea este cu atât mai binevenită cu cît în dorința de a oferi cititorilor „Științei tineretului” un tur de orizont asupra vieții muzicale românești, este absolut necesar să schițăm și o privire de ansamblu asupra stadiului actual al evoluției muzicii românești.

— C. M.: Să precizăm dintr-un început trăsătura esențială a decenalei experiențe muzicale. De la un limbaj postromantic în Simfoniele de școală și în Oetel, la fațete ale raposodismului („Poema Română” și cele două Rapsodii), la un așa numit neoclasicism autohton (primele Suite pentru orchestră și „Diracur”) la marea sinteză a două aspecte permanente: recitarea folclorului (vezi — Sonata a III-a „în stil popular românesc”) și problematica de anvergură filozofică profund contemporană ca limbaj („Oedip”, „Vox maris”, „Simfonia de cameră”) — Enescu a asimilat și sintetizat cele mai diverse și profunde căutări ale muzicii primei jumătăți de veac.

— C. M.: Pornind de la acest

DIVERSITATEA DE STILURI

lă a șantierului nostru compozitional: diversitatea de stiluri și personalități.

I. S.: Faptul este pe deplin elocvent și în suma de aprecieri făcute de prestigioase personalități ale muzicii contemporane asupra creației românești. Pentru fiecare dintre ei, izvorul forței muzicii românești, puterniciei ei originalității, rezidă tocmai în diversitatea de stiluri izvorite din sinteza unor impunătoare tradiții și cuceririle de limbaj ale epocii noastre.

C. M.: Spiritul definitoriu al compozitoriilor românești contemporane ar fi un rafinament superior al moderației înțelepte, neostentative. Chiar atunci cînd abordează tehnici de ultimă oră, (stocastică, prelucrare electro-acustică etc.), compozitorii nu-și selectează permanent și lucid, cultivînd dincolo de raționalitate, cerebralitatea unor construcții, zone profund emoționale.

I. S.: Tocmai această trăsătură dăruie muzicii noastre actuale stilul consolidat și personalitatea matură, puternică.

C. M.: Să oferim cititorului câteva coordonate istorice: Direcțiile multiple sub raport stilistic ale pieledei de creații contemporane, le găsim de fapt, înglobate embrionar în creația enesciană.

I. S.: Enescu a sintetizat în cele 33 de opusuri ale sale,

te direcții fundamentale cel mai divers reprezentanți ai generațiilor de compozitori români (tinăr seama de comandamentele individuale determinate de personalitatea fiecăruia dintre ei) au continuat să cristalizeze aceste orientări grefindu-le treptat cuceririle mai recente tinînd de limbaj.

I. S.: O încercare de de-partajare, chiar cu risul unei schematizări exagerate (să nu uităm că punctele de interferență sînt firești și că de cele mai multe ori personalitatea creatorului depășește limitele unei anumite orientări) ne demonstrează că există anumite trăsături definitorii asupra cărora ar trebui să insistăm.

C. M.: Desigur lista noastră de nume nu poate fi în niciun caz exhaustivă, iar suita de exemplificări nu va încerca decât să atragă atenția asupra unor lucrări absolut necesare de a fi ascultate de tinerii noștri cititori pentru înțelegerea creației muzicale românești contemporane.

I. S.: Să începem această incursiune cu decanul de vîrstă al creației muzicale românești D. Cucin care cultivă în cele 18 simfonii ale sale o formă monumentală prin excelență epică de tipul postromantic...

C. M.: Să continuăm cu creațiile unor compozitori adinc im-

PREMIILE ELEVILOR DIN LICEE, ȘCOLI PROFESIONALE ȘI TEHNICE

- PREMIUL I:**
Pop Cristian, clasa a IX-a, Liceul nr. 1 Baia Mare — pentru lucrarea: „Urșitoare”; Radu Gheorghie, clasa a X-a, Liceul nr. 1 Tulcea — pentru lucrarea „Atacul redutei”.
- PREMIUL II:**
Clobanu Mircea, clasa a XI-a, Liceul „Nicolae Bălcescu” București — pentru lucrarea „Flori”; Darida Ion, clasa a XI-a, Liceul „Mihail Eminescu” Satu Mare — pentru lucrarea „Autoportret”; Mancaș Mihai, clasa a XI-a, Liceul nr. 9 Iași — pentru lucrarea „Grădina 1933”; Mihalache Cosmin, cercul de arte plastice „Nicolae Bălcescu” București — pentru lucrarea „Peisaj I”.
- PREMIUL III:**
Dinescu Nicolae, Școala profesională C. F. Brașov — pentru lucrarea „Contraste”; Gavrilă Dumitru, anul I, Liceul agricol Brăila — pentru lucrarea „Sera școlii”; Niță I. Cornel, clasa a X-a, Liceul „Nicolae Bălcescu” Pitești — pentru lucrarea „Concurs de iole”; Răduț Maria, anul I, Liceul pedagogic Deva — pentru lucrarea „Nunta de la Jina”; Șira Vasile, clasa a XI-a, Liceul „Mihail Eminescu” Satu Mare — pentru lucrarea „În fața televizorului”.
- PREMIILE SPECIALE:**
Acordate de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist.
Mancaș Mihai, clasa a XI-a, Liceul nr. 9 Iași — pentru lucrarea „Peisaj din zona industrială”; Iași; Rotaru Constantin, clasa a XI-a, Liceul nr. 2 Slatina — pentru lucrarea „În jocul lupiei”; Prateș Dolna, clasa a XI-a, Liceul Gurghu — pentru lucrarea „Dăns popular”.
- Acordate de Ministerul Învățământului.
Sava Marin, clasa a X-a, Liceul nr. 1 Dorohoi.
Acordate de C.C. al Uniunii Generale a Sindicatelor din România.
Coclitu Constantin, anul III, Școala profesională Călan — pentru lucrările „Noua termocentrală la Călan”, „Peisaj industrial”, „Soseaua 30 Decembrie Călan” și „Beak Bara”, grup școlar construcții Tg. Mureș — pentru lucrarea „Balada lui Corbea” I, II, III; Zimbeleanu Nica, Școala tehnică M.I.U. București — pentru lucrarea „Populară”.
- Acordate de Uniunea Artiștilor Plastici.
Crîșan Alexandru, clasa a XI-a, Liceul „Mihail Eminescu” Carei — pentru lucrarea „Acvariu”.
S-au mai acordat 46 de mențiuni.

LUCRETIA LUSTIG MARIETA VIDRAȘCU

ELEVI DIN LICEELE DE ARTE PLASTICE

- PREMIUL I:**
Astăloș Geza, clasa a IX-a, Tg. Mureș — pentru lucrarea „Portretul lui Mihai Viteazul”; Cuzmîi Sava, clasa a XII-a Constanta, pentru lucrarea „Portul Constanta”.
- PREMIUL II:**
Elekcs Karoly, clasa a X-a Tg. Mureș — pentru lucrarea „Tăietori de lemne”; Jiann Elena, clasa a XI-a București — pentru lucrarea „Compoziție I”; Schebel Daniela, clasa a IX-a București — pentru lucrarea „Compoziție”; Simon Sandor — pentru lucrarea „Peisaj industrial” II.
- PREMIUL III:**
Bihari Teodor, clasa a XII-a Timișoara — pentru lucrarea „Timpul”; Costache Eugen, clasa a XII-a Cluj — pentru lucrarea „Port Palis — A. Kedros”; Gheorghii Rodion, clasa a XI-a Craiova — pentru lucrarea „Peisaj din Sibiu”; Hanganu Alexandra, clasa a X-a București — pentru lucrarea „Masă ceramică”; Mohanu Dan, clasa a XII-a București — pentru lucrarea „Ilustrație”; Szacacs Șt. și Lakatos, clasa a XI-a Cluj — pentru lucrarea „Covor cu cerbi”; Teoc Viorel, clasa a X-a București — pentru lucrarea „Uzina”.
- PREMIILE SPECIALE:**
Acordate de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist.
Bălițăeanu Victor, clasa a XII-a Timișoara — pentru lucrarea „Compoziție (gravură metal)”; Iovian Gheorghe, clasa a XI-a Oradea — pentru lucrarea „Oșeni”; Toftu Gheorghe, clasa a XI-a Cluj — pentru lucrarea Cap „Lisa” (sculptură).
- Acordate de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă.
Coclitu Gabriel, clasa a XII-a Timișoara — pentru lucrarea „Legendă”.
- Acordate de Ministerul Învățământului.
Fota Florin, clasa a XI-a Craiova — pentru lucrarea „Compoziție”.
- Acordate de Uniunea Artiștilor Plastici.
Florică Florian, clasa a X-a Galați — pentru lucrarea „Primăvară”; Toma Gheorghe, clasa a XII-a Timișoara — pentru lucrarea „Afiș Yo-Yo”.
- S-au mai acordat 93 de mențiuni.

Pop a făcut, trebuie să recunoaștem, un pas însemnat. Primul inițiator tinerilor minutori ai pensulei și străbaterii sălii expoziției. Surprinde adincimea gândirii tinerilor expozițanți, maturitatea interpretării, originalitatea realizării artistice. Și totuși, nimic nu alterează prospețimea și sponantiatea vîrstei celor care-și notează corect, școlărește, numele și clasa.

Criticul de artă Ion Frunzeții deține exact particularitatea expoziției și expozițanților, nota de originalitate în peisajul artei noastre plastice: „O expoziție de artă plastică organizată în așa fel încît să putem cunoaște talentele manifestate de timpuriu, din ultimii ani al liceelor, școlilor profesionale și tehnice, este ca o poliță trasă asupra viitorului picturii, sculpturii și graficei noastre. Între 15 și 19 ani se hotărăsc de obicei vocațiile... Firile artistice se aleg dintre cele practice sau teoretice. Sensibilitatea, menținută, în vremea tuburilor pubertății la nivelul fluxului năvalnic de apelențe multilaterale, se canalizează rațional. Filtrele personalității încep să funcționeze, și din simplă in-

că aici se consumă cea mai mare parte a vîrștii lor. Ne-o descrie: Teodorescu Mihai Dorin — Liceul „Lisirea”-Brașov în tabloul „Din viața elevilor”, Craiova Danuș — Liceul nr. 1 — Dorohoi în lucrarea „La bibliotecă”, Dumitru Gavrilă — Liceul agricol-Brăila în compoziția „Sera școlii”, Kopp Edelpard — Liceul nr. 1 — Caransebeș în tablourile „La spectacol” și „În recreație”.

Receptivi și cu o mare curiozitate față de viața care se desfășoară impetuos sub ochii lor, elevii surprind ceea ce este nou în peisajul lucrurilor unde trăiesc, sau pe care le străbat în vacanțe. Avem, astfel înfățișată în expoziție o sugestivă geografie de astăzi a României, văzută cu un ochi entuziast și transcrisă artistic: „Noua termocentrală la Călan” (Coclitu Constantin), „Peisaj din Susmeu”, „Satul natal” (Markas Andras), „Boșăștii și frumusețile patriei” (Petrușu Horia) și multe altele.

Istoria hriei pe care elevii o parcurg cu venerație, a fecundat larg imaginația lor artistică. Dovadă, prezența în

CINEMATOGRAFE

- CĂDEREA IMPERIULUI ROMÂN**
film pentru ecran panoramic rulază la Central (orele 9; 12,45; 18,30; 20).
- DOMNISOARELE DIN ROCHEFORT**
rulază la Republica (orele 9; 11,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15).
- UN DOLAR GĂURIT**
rulază la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 19,15; 21); București (orele 9; 10; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21,15); Ferroviar (orele 8,45; 11; 13,15; 15,30; 18; 20,15); Excelsior (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18; 21,15); Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,45; 21,15).
- MUMIA INTERVINE**
rulază la Capitol (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).
- NEBUNUL DIN LABORATORUL NR. 4**
rulază la Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).
- BOMBA DE LA ORA 18,18**
rulază la Victoria (orele 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,30).
- EL TORADO**
rulază la Lumina (orele 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).
- Munca (orele 14; 16; 18,15; 20,30).
- HIROSEMA DRAGOSTEA MEA**
rulază la Central (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).
- SIDNEY — ÎN TARA INCASILOR — BUTANIAN — PORTO CARRERO — FANTEZH**
rulază la Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare).
- O FATĂ FERICITĂ**
rulază la Unirea (orele 15,30; 18,30). Zilele filmului de desene animate (ora 18).
- CUM SĂ FURI UN MILION**
rulază la Doina (orele 9; 10; 11,30; 15; 18; 20,30).
- FREDDY, LOVEȘTE TU ÎNTII**
rulază la Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45); Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Flămura (orele 8; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).
- ULTIMA NOAPTE A COPILĂRIEI**
rulază la Înfrățirea (orele 14; 16; 18; 20).
- BLESTEMUL RUBINULUI NEGRU**
rulază la Buzzești (orele 15,30; 18).
- EA VA RIDE**
rulază la Dacia (orele 8,30; 16,30 în continuare, 18,45—21).
- PASĂREA TIMPURIE**
rulază la Buzești (orele 9—13 în continuare, 16—18,30—21); Tomis (orele 9—15,45 în continuare, 18,15).
- SPINTEL LA PINDĂ**
rulază la Unirea (orele 16—18,15).
- CEI ȘAPTE SAMURAI**
rulază la Lira (orele 15—18).
- O LUME NEBUNĂ, NEBUNĂ, NEBUNĂ**
rulază la Drumul Sării (orele 16—18,30).
- CE NOAPTE, BĂIEȚI!**
rulază la Giulești (orele 10—15,30; 16—20,30); Floresca (orele 9—11,30; 13,30—18; 18,15—20,30).
- PENTRU UN PUM DE DOLARI PENTRU CIVITA DOLARI**
rulază la Cotroceni (orele 15—19,30).
- ZOLTAN KARPATY**
rulază la Volga (orele 8,30; 13,30; în continuare, 16,15; 18,30; 20,45).
- RĂPIREA FICIOARELOR**
rulază la Vîltoara (orele 15,30; 18; 20,30).
- OSCAR**
rulază în Aurora (orele 8,45; 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20,15); Arta (orele 9; 11; 13; 15; 17,30; 19,45).
- STATORNICIA RĂTIUNI**
rulază la Moriza (orele 8,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).
- CAFĂNĂ**
rulază la Moșilor (orele 15,30; 18; 20,45).
- RĂPIREA FICIOARELOR**
rulază la RĂZBUNAREA HAIDUCILOR (orele 15,30; 18; 20,30).
- BALUL DE SIMBĂȚA SEARA**
rulază la Vitan (orele 15,30; 18; 20,30).
- CAUT O NEVĂRȚĂ**
rulază la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).
- ASTA-I TOT CE S-A ÎNTIMP-PLAT**
rulază la Rahova (orele 15,30; 18; 20,30).
- EDDIE CHAPMAN, AGENT SECRET**
rulază la Progresul (orele 15,30; 18; 20,30). SAMBA (orele 11; 15,30).

MIHAI STOIAN

PANTELIMON

UN HAIDUC ÎN SECOLUL XX?
(VERSIUNE PRESCURTATĂ)

REZUMAT

MOLDOVA. Anul 1911. Haiducii Pantelimon și urmărit de jandarmii rurali, de polițistii și agenții secreți veniți tocmai de la București. Parietii cu toți aceștia — însă evident cu alt scop — își continuă cercetările și reporterul pe care „Dimineața” l-a trimis pe urmele haiducului: N. D. Cocea. După îndelungi căutări, reporterul a izbutit! Totuși, mulți pun la îndoială autenticitatea interviului. Care-i adevărul?

„S-a petrecut în fața Curții cu jurații din Botoșani, unde se judecă acum procesul lui Pantelimon, un fapt pe care nu-l semnalăm decît pentru a scoate în evidență procedeele „ziaristicilor” nepermise întrebuninate de gazeta mostenitorilor veseli ai lui Cazavilan de la „Universul” — n.a.). Se înșelînd vigilența ambilor agenți ai d-lui Panaitescu, a izbutit să se întilnească cu Pantelimon, Inversul („Universul” — n.a.), al căruia serviciu de reportaj se dovedea cu această ocazie absolut nul, a avut neobrăzarea să tipe că înfîințarea aceea n-a

avut loc. Am răspuns acelei infamii cu ce se cuvenea: cu tot disprețul nostru. Or, ce se întimplă astăzi. La Botoșani, Pantelimon, întrebă dacă este adevărat că s-a înfîințat cu colaboratorul nostru a răspuns categoric că da. Infamia este, prin urmare, definitiv superburată. De altfel, pentru oamenii cinștii nici nu mai era nevoie de această dovadă, pentru a evidenția mișcila organului cazzavilanist, care nu și-a făcut nici măcar elementara datorie de a înregistra dezmințirea categorică ce i s-a adus la Botoșani. E drept, că ar fi fost să-i cerem prea mult.

Ad”

Dovezi... dovezi... Tată încă două — categorice — în favoarea autenticității interviului!

18 Iunie 1912: Pantelimon — capturat — este adus cu trenul (ora 11 dim.) de la Botoșani la Fălțiceni (pentru a da la mîzurii cu privire la un furt de vite, pretins a fi făcut de el în anul 1910). Prețul Vasile Chirilescu din Fălțiceni l-a întrebă dacă s-a înfîințat într-adevăr cu N. D. Cocea, iar Pantelimon l-a răspuns că înfîințarea a avut loc în apropierea stînei de pe muntele Rusu, pe lîngă minăstirea Neamțului, acolo unde-s călugării Atanasie și Chirilă.

— Acolo — a precizat Pantelimon — domnul Cocea mi-a propus să vin la București și să mă predau, asigurîndu-mă că dîmnealui mă va apăra cu avocat.

Bine, dar cînd a scris despre cum v-a-ți văzut, dînsul a arătat că înfîințarea a avut loc într-altă parte.

— Eu l-am rugat frumos pe domnul Cocea să nu-l bage în bucluc pe călugării care m-au ajutat și de aceea, dîmnealui a scris altfel de cum s-a întimplat.

Dar cine l-a adus pe dl. Cocea la tine?

— Asta (Pantelimon zîmbeste) nu e treaba sfîinții tale!

Pantelimon mai zice c-o să-și scrie lui N. D. Cocea la București, cînd o să fie sorocul judecării, ca acesta să-și tină lîngădujă și să vină să-l arece.

28 IULIE 1912: Dialog cu Pantelimon, în prezența procurorului Mihail Costea, a directorului penitenciarului — Climescu — și a corespondențului „Dimineața”.

CORESP.: Măi, Toader! Spune acum, în fața domnului procuror și a celorlalte persoane de aci, că într-adevăr ai vorbit cu dl. Cocea.

PANTELIMON: Am vorbit!

PROCUROR: Cum ai vorbit, mă, cînd nimeni nu putea să-ți dea ochii cu tine?

PANTELIMON: Ei, boierule, astea-s vorbe... Eu, e drept, trăiam numai prin pădure; dar, vezi d-ta, oame-ni de pe acolo, fie cei de la stîmă, fie călugării de la schituri, nu aveau nici un zor să-mi facă vreun rău, dîndu-mă de gol jandarmilor; căci nici eu nu le făceam — dacă nu bine, apoi rău.

PROCUROR: Dar unde și cînd ai vorbit?

PANTELIMON: Iacă acolo, la Stîna Rusului, în spre dimineață.

PROCUROR: Mai era cineva acolo?

PANTELIMON: Au fost mai mulți; în afară de cioban și călugăr, mai vedeam și doi oameni îmbrăcați în strale orășenești, pe care nu-i cunosteam.

CLIMESCU: Și cum era la chip d. Cocea?

PROCUROR: Mi-a spus și mie de cîteva ori că a vorbit cu d. Cocea și ceea ce m-a impresionat, a fost faptul că Pantelimon a putut da înfotdeauna amănunte identice.

CLIMESCU: Poate că, vîzînd fotografia d-lui Cocea în gazeta, și-a putut apoi întipări în mînte figura. Să vedem dacă știe ce fel de culoare au ochii d-lui Cocea.

PANTELIMON: Albaştri!

CORESP.: Și ce ț-i-a spus d. Cocea?

PANTELIMON: Mi-a spus că să mă predau de voie autorităților sau, dacă mi-e teamă de bătaie, să merg cu dînsul la București. Nu am vrut să primesc, pentru că m-am gîndit la furia judecării. Dacă pentru o faptă de mică însemnătate (Pantelimon a făcut 6 ani de pușcărie la Pingărați — notează corespondențul) mi s-a hula dat 6 ani, îmi era în urmă teamă că, judecîndu-mă sub aula lumii, o să-mi putzească oasele în pușcărie.

CORESP.: Altcuiva, nu ț-i-a mai spus d. Cocea?

PANTELIMON: Ba da! Mi-a lîngăduit că la proces ori va veni dînsul să mă apere, ori va trimite un alt avocat.

CORESP.: Dacă ai vorbit cu adevărat cu d. Cocea, de ce la prima întrebare pe care ț-i-a făcut-o în Tg. Neamț d. procuror, ai lîngăduit?

PANTELIMON: Cînd eram arestat la Tg. Neamț, s-a apropiat de mine un domn, care a spus că este de la gazeta unde scrie d. Cocea. Mi-a făcut întrebări, de ce dau pe d. Cocea de gol asupra înfîințării; că acum este arestat din pricina asta; că d. maior de jandarmi Sterea l-a pus în lanțuri, iar jandarmii l-au bătut și multe altele. De aceea, crezînd că-l fac bine, am căutat să lîngăduiesc înfîințarea dintre noi.

CORESP.: Dacă l-ai mai înfîințat undeva, l-ai mai recunoaște pe d. Cocea?

PANTELIMON: De bună seamă, chiar dacă ar fi vîrît sau amestecat nu știu între cîți oameni.

„...cuvea mai mult, în urma asigurării date de dl. Cocea că-l va putea decide (pe Pantelimon — n.n.) să se predea autorităților...” (din nota informativă semnată de agentul secret nr. 22, Arhivele Statului, Arhiva centrală, Direcția Poliției și Siguranței generale, Dosar 6/8 — 1907 — al lui N. D. Cocea, fila 55).

„La această întrebare, Pantelimon se grăbește a da cele mai complete și exacte amănunte asupra staturii, feței și îmbrăcămintii d-lui Cocea”.

(Continuare în numărul de VINERI)

20 DE ANI DE LA NAȚIONALIZAREA PRINCIPALELOR MIJLOACE DE PRODUCȚIE

Meseria unui scriitor constă în primul rând în organizarea amintirilor. El e un specialist în amintirile sale și ale poporului său.

au trăit ilegalitatea, 10-15 ani în urmă și după lecțiile lor revoluționare făcuseră la gară să nu pierdem trenul spre România.

fiecare avea mîndria unui secret care căuta febril secretul din ochii celuilalt. Spre orele 10, redactorul-șef (omul a ajuns unul din cei mai buni regiștri de televiziune din țara noastră) ne-a chemat în cămăruța sa.

Două decenii de victorii economice

Succesele obținute de industria noastră, în ansamblul ei, reflectă cu exactitate principiile care, de douăzeci de ani, după acel hotărîtor iunie 1948, au orientat întreaga politică economică a partidului și statului nostru.

- Energie electrică și termică de 25,1 ori
— combustibil de 5,6 ori
— metalurgia fieroasă de 18,0 ori
— metalurgia neferoasă de 20,1 ori
— construcții de mașini și prelucrarea metalelor de 35,2 ori
— chimie de 51,6 ori

Paralel cu creșterea valoricii producției, s-au produs schimbări însemnate și în structura ei pe ramuri. În anul 1967, deținea din totalul producției globale: construcțiile de mașini și prelucrarea metalelor 22,3 la sută față de 10,5 la sută în 1948.

Table with 3 columns: U.M., 1948, 1967. Rows include nui tone, mii tone, mii tone, mii tone, mii t. kWh, bucați, bucați, mii m.p., mii buc., mii buc., mii buc., mii buc., tone, tone, mii tone, mii tone.

Este știut că dintre aceste produse, foarte multe nici nu se fabricau pînă acum 20 de ani în țara noastră. În același timp, numeroase produse românești ca: utilaje pentru industria petroliferă, tractoare, automobile, produse sudice și-au căpătuit un bun renume pe piețele externe pentru calitățile lor.

în prezent. Datorită faptului că mijloacele de producție au devenit proprietate colectivă a întregului popor, au fost posibile modificări substanțiale în profilul industriei.

Recentele măsuri de perfecționare a organizării și conducerii planificate a economiei naționale, adoptate de partid, dovedesc că numai proprietatea colectivă asupra mijloacelor de producție poate asigura condițiile necesare unui autentic și continuu progres al acestora.

voltarea armonioasă a tuturor ramurilor economiei, îmbunătățirea repartiției teritoriale a forțelor de producție, nu au fost, totuși, folosite toate rezervele existente, toate capacitățile de mărire a productivității muncii.

PREMIILE UNIUNII SCRITORILOR PE ANUL 1967

Luni la amiază la sediul Uniunii Scriitorilor din Capitală au fost decernate premiile Uniunii Scriitorilor pe anul 1967. La festivitate, la care au fost prezenți scriitorii, ziaristi, și alți oameni de cultură a luat parte și romanțierul Yves Gandon, președintele Pen-Clubului francez, care se află într-o vizită în țara noastră.

PROZA — Lui Al. Ivasiuc pentru romanul „Vestibul” și lui Paul Schuster pentru romanul „Funf Litr Zuka” (Cinci litri de țuică).
DRAMATURGIE — lui Paul Everac pentru volumul „5 piese de teatru”.

„INTERVAL”

Cînd chiar o parte dintre prozatori recunosc simptomele unei anemii îngrijorătoare a prozei nu cred că mai trebuie să le punem la îndoaia veredictul și nici să căutăm prea insistenț cauzele. Proza e anemică prin chiar structura pe care și-o impune: „pură”, ferită de riscurile implicațiilor de tot felul, situată în zone supra-reale considerate adesea, în chip inexact, onirice. Pînă să dezbatem cauzele, operația ce ne pare mai normală este de a situa credința estetică după care „purificarea” materiei prozei ar reprezenta o renaștere de ultim moment.

scuit astfel de viață proprie este numai și abia o idee de personaj. Incapacitatea originală de a locui un tipar ilustru sau aerul neconfortabil al modelului — care ar fi drumul unui eventual personaj?

Nici vorbă că autorul știe să construiască înțelegînd însă prin a construi a pune în relație. Vocea teoretică este superioară celei artistice. Sub aspectul realității, creația este implinită. Oriș de dificil ar fi stabilirea acestor relații, ele există, sînt concepute și voite de autor. Ele reprezintă forța autorului de a privi de sus lucruri aparent eterogene dar și nepuțină acestuia de fixare, de epuzare a unei excelente materii literare. În fond scriitorul nu face altceva decît să ofere medii diferite aceluiași idei pentru a le verifica acțiunea. Astfel că aproape în chip întâmplător produce literatură! Excelentă, în cazul evocării unui destin prestabilit care nu-și merită schema. Sau în ceea teribilă ieșire din realitate existenței care se produce în evocarea secetelor, cu tot conștient și de apariții fantomatice resuscitînd prejudecățile care stau la pînda în fiecare din noi. În asemenea momente ale relațiilor construite de autor literatura depășește speculația, configurează universuri autonome, particulare. Ele ne dau încredere deplină într-o vocație pe care autorul se pare că, deocamdată, și-o evită. Cînd se va reconoaște și se va conforma el însuși acestei vocații (idee scumpă modului său de a raționa prin diverse personaje!) poate vom avea în Al. Ivasiuc un romanțier complet.

Pasiunea problemelor nu e atît de comună pentru a trece neobservată. Pentru a ne exprima însă deschis vom spune că dezbateră cărții — în jurul sensului creației — e pusă pe umerii unor personaje ipotetice, aproape fantomatice, că autorul n-are forța creației ci a speculației teoretice. Din încordarea peste măsură a acesteia poate ieși literatura dar numai parțial și întâmplător. Speculația în sine e anti-literatură. Problemele dezbătute cu altă acuitate rîmînd neatrăite, ca nimbul unor sfîșii care au dispărut de mult. Din cauza unei atît de minime și de neînțelese cărți sînt existențe figurate, par numai a indica ceea ce pot fi. Ipotezele nu devin oameni. Ei sînt (ca în structuralismul l) trăiți, devoraj de problematica lor, sînt la discreția întâmplărilor, evenimentelor. Postulatul de bază al cărții — implicarea existenței în act, în social — nu se transformă în realitate artistică! Iar aceasta e contradicția cărții.

Ființele care vor să fie acestor eroi nu trăiesc de fapt ci au numai dreptul la viață, se probează și se îndreptătesc ca înaintea unei adevărate nașteri. Febra lor speculativă ar traduce, într-un plan mai adînc, un anumit tip de teamă a autorului, dorința de a se naște, de a se intrinseca, dorința îndreptățită de trecerea probelor. Dar autorul nu vrea să-și pricosească eroii pe care a lăsat în frumusețe și și-și certifice! N-am putea să-i reproșăm lui însă ceea ce rămîne un merit de seamă: de a fi chiar el eroul care gîndește în toți. Dacă forța de a crea literatură este absentă vina este răs-cumpărata de un gest exemplar, acela al asumării întregii dezbateri. Oricum, după alți de dese învoicări și exemplificări ale distanțării, obiectivării, interpretării reci, înghețate, a unor tapite care nu ne aparțin (întrucît nu izbutesc ori să ne entuziasmeze) absența parțială a literaturii în-t-o carte înlocuiește egal de problematică autentică este preferabilă. Autorul se comunică dar nu ne comunică pentru că în literatură asta înseamnă a fi subjugat de tipuri, de ființe cărora le căutăm originalitatea autentică în acte, pentru a ne delimita. Nu ne putem delimita, ome-negte, de niște ipoteze. Eroi sînt numai ipoteze ale autorului. Ele sînt rostite dar nu se rostesc. În acest sens cartea e un discurs. Discursul nu produce automat literatură dar o poate premerge. Creația e, de-așigura, mai puțin și mai puțin decît literatură. Mai puțin pentru că, la urma urmei, n-are norme și mai puțin pentru că nu creația imită, reproduce, reflectă viața dar invers: viața se străduiește, face eforturi de a fi la înălțimea creației pe care o conține. Viața tînde să fie o creație. Exponenții acesteia din urmă au datorită să o parcurgă pe cea din urmă, singura probă valabilă. O carte ce dezbate cu fervoare autentică probleme într-un moment al prozei cum este cel de acum merită mult mai mult decît o simplă consemnare.

Notez în trecut altă curiozitate care intră în acest scriitor cu totul interesant. Ceea ce cu desul de greutate vom putea numi personajele scriitorului (pentru că toate sînt reducibile) exprimă o sensibilitate acută la nediferențiere, la amorf. Nu este conștient de a se particulariza, individualiza ci un proces mental, dramatic aproape, de reducere a diferențierilor, de pierdere a individualității. Într-un plan întors, creația pare a se desface de sine neștințit. Individui cad în amorfismul primar (cum un personaj cade în propriul său corp proliferator prin pierderea capacității raționale). Aceasta sînt existențele subiectiviste, stăpînite de infernul subiectivității oarbe impotriva cărora este ideea creației ca smulgere, ca ordine umană rămasă eroinei ca un fel de testament de la Petru. Terorarea logică a altui personaj, cel care ține discursuri fără a avea o biografie, ce este însă decît tot un teribil semn al anulării existenței? Personajul sînt de mic să se conformeze unei măști străine și

AMINTIRILE UNEI DIMINEȚI DE IUNIE

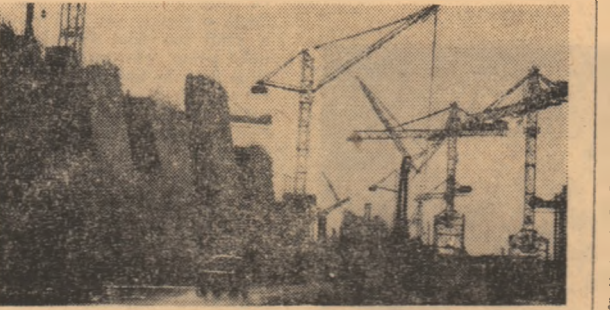
de RADU COSAȘU

chibzuită a istoriei — văzîndu-se și ea mai cu seamă o colecție de întîmplări din copilărie, cînd mai senine, cînd mai dramatice, cînd mai plîcute, cînd mai incomode — e una din marile și obișnuitele greșeli făcute de unii scriitori, și nu neapărat tineri, în organizarea amintirilor lor.

Pînă azi mă urmărește — ca și cum s-ar fi întîmplat ieri, ca și cum ar fi fost azi dimineață, în urmă cu un minut — seara de 14 iunie în care am auzit că Germania hitleristă a capitulat și a venit pacea pe pămînt. Aveam 14 ani, eram la teatru, la festival Sf. Sava, se juca „Norocul”, o piesă din care nu mai tîminte nimic — docit că Emil Botta interpretă rolul principal și-mi plăcea la nebunie. Trănea actului al treilea, Botta a deschis cortina, a venit la rampă într-o toacă ceruită de textul piesei și cu un chip de pe altă lume a anunțat sălii că s-a făcut pace. Nu există dramaturg și fi scris o piesă cu asemenea intermezzo, nu există actor să fi jucat un asemenea rol — istorie, artă, individ, destin, magie, speranță, toate acestea sînt închise în acel final de piesă din care nimeni nu a mai înțeles ceva, dar care vine în fiecare dimineață lângă mine, cînd deschid ziazele. Amintirea acelei serii de mai va stăruir pînă în ultima mea primăvară, ca o pălărie care nu se va decide niciodată să-mi plece de pe umăr.

Trei ani mai tîrziu, nu mai eram un puștin în căutarea și așteptarea norocului. Lucram pe grăbi și frenetic la „Revista elevilor”. Nu-mi plăcea să dau lecții de virtute — amintirile au alt rost: lucrăm ca să arcuri, asta e adevărat. Plecam la cămin cam pe la 3 dimineața, pregătind bacalaureatul și euforic interpretam fiecare rînd din vechile manuale în lumina ultimului seminar din redacție în jurul cărții lui Marx: „Munca salariată și capital”. Analizam expozițiile de desene ale elevilor, cu gîndul la ideile despre realism ale lui Engels. Eram prețioși, desigur, în gîndire, dar în simțire nu doream altceva decît să merităm prețuirea partidului. Creșeam și ne făceam profund autocritică, fără milă, pînă la rădăcina răului. Țineam la autocritică mai mult decît la critică. Invitam la redacție comunisti înecașă și ne spunea cum

găteam în noaptea de 10 spre 11, numărul închinat revoluției pașoptiste; Bălcescu, Kogălniceanu, Islazul ne vorbeau de aproape și pentru prima oară vedeam cu mintea noastră de elevi, continuitatea revoluției românești, aceea despre care Bălcescu al lui Camil, ingenuchiat lîngă cadavrul unui frate căzuș, spunea patetic — și noi o știam pe dinafară: „Ce păreare aveți domnilor, despre o revoluție care se dovedește posibilă în clipa cînd cade?”. Sunau minunat marii pașoptiști în noaptea aceea — se contura un număr frumos. Și eu mă grăbeam — puțin nășnat — fiindcă aveam la 12 noaptea, peste drum, la intrarea în Cîșmigiu, o întîlnire cu o fată de la un liceu profesional. Dar la 12 fără un sfert ea apare în redacție și întreprindîndu-ne din paginarea articolelor îmi spune deoparte că tăică-său, activist de partid, a anunțat-o că nu vine în noaptea aceea la dormit și ei i-a fost frică să stea singură acasă. Eram într-o epocă în care imaginația nu-și putea închipui nimic rîu din absența unui tată, noaptea de acasă. Nimic rîu — numai bine. Un bine necunoscut. Ne-am plimbat toată noaptea prin Cîșmigiu. Frunzele păreau neclintite, vara începea cu fior străaniu. Tăceam fără surș și în acel moment dat ne-a fost teamă să mergem mai departe, ne speriau pînă și pașii pe pietriș, ne-am așezat pe o bancă și așa am rămas pînă în zori; dimineața, m-am întors zgribulit la redacție, toți erau gravii, cu ale chipurii, într-o tensiune a trecerii la un alt anotimp sufleteș. Fiecare — cu un proaspăt instinct al luptei politice — știa că se petrece ceva,

Din mărul peisaj industrial al patriei

de la nici pe departe necesităților acute ale economiei, rezultate din rapida democrație a țării. Dacă mai adăuăm la aceasta și faptul că predominația proprietății capitaliste în economia țării a făcut reorientarea veniturii naționale, ca și randamentul scăzut al agriculturii neînstrățată cu unelte și mașini agricole, ne apare clar faptul că răminterea și pe mai departe a principalelor mijloace de producție în mîna burgheziei, constituie un număr o piedică în posibilitatea exercitării materiale a drepturilor politice ale clasei muncitoare și a expimării libertăților democratice ale întregului popor.

Naționalizarea a înlăturat proprietatea capitalistă asupra principalelor mijloace de producție, instaurînd proprietatea socialistă, a întregului popor, înlăturînd considerabil, în acest fel, puterea politică a clasei muncitoare care avea creată, acum, o bază economică proprie.

Lichidarea proprietății capitaliste asupra principalelor mijloace de producție nu a fost un simplu act administrativ, ci unul de o profundă forță și semnificație revoluționară, înlăturînd în condiții sociale și politice complexe. Operă a clasei muncitoare, condusă de partidul comunist, naționalizarea nu a fost o simplă preluare a principalelor mijloace de producție de către proletariat, ci un moment de maximă importanță dintr-un șir de transformări revoluționare în cadrul primei etape a revoluției populare.

producție de către proprietarii acestora, pentru a asigura premiile preluării întregului patrimoniu al întreprinderilor, într-un timp scurt, fără perturbarea programului de producție, a aprovizionării cu materii prime, a livrării de produse. Cu toate că și pe linie politică au fost luate măsuri care să asigure înlăturarea actului revoluționar naționalizării fără a perturbarea funcționării întreprinderilor, datorită opoziției burgheziei care încerca pe toate căile să împiedice aplicarea legii naționalizării, la o serie de întreprinderi au avut loc acte de sabotaj, strasurgeri de bani și acțiuni, distrugeri de acte și registre. Dar comitetele județene de naționalizare și comite-

relații de muncă cu adevărat socialiste. Trecerea în proprietatea statului a principalelor mijloace de producție, crearea sectorului socialist de stat, a dus la lichidarea profundei contradicții care decurgea din faptul că puterea politică se afla în mîinile celor ce numărau pozițiile economice erau deținute de clasele exploataatoare.

În urma schimbărilor intervenite în relațiile de producție, pe baza naționalizării și după naționalizarea principalelor mijloace de producție, politica de industrializare a fost promovată cu consecvență de partid, a determinat înalte ritmuri de creștere în toate ramurile, o dezvoltare echilibrată a întregii economii. Pornind de la principiul că fără o dezvoltare rapidă a industriei moderne, este de neconceput lichidarea rămînelor în urmă a economiei noastre, reducerea decalajului care ne desparte de țările cu un înalt nivel de dezvoltare, partidul a acordat o atenție deosebită industrializării. La Congresul al IX-lea al P.C.R. s-a subliniat că după naționalizarea s-au obținut importante succese în dezvoltarea industriei țării, industria devenind ramura conducătoare a economiei, iar ponderea sa în venitul național crescînd de la 30,8 la sută în anul 1938, la 30,8 la sută

MOMENT IMPORTANT

de sindicat pentru a împiedica distrugerea mijloacelor de

G. T. ȘTEFAN

C. STANESCU

MAȚA DE ORGANIZATE

Șantierul se deschide, imens, în toate părțile, încât de aici ni se pare că nu se va mai închide nicăieri. Și, totuși, titlul de alături îmi arată că mina, într-un gest care poate pentru el este suficient: încolo. Mai înainte, în discuția pe care o avusesem, ova din cuvintele lui mă făcuse să nu-l cred, intratului dar o pomenisem, totuși, încolo, în direcția degetului său. Undeva, înaintea mea, trebuie să fie betoanele. Urmez mașinile care mă fac să sar, din când în când, în lături, la marginea drumului și mi se pare că nu ajung nicuinde. Trece pe lângă o echipă de fierari betonști, care toarnă de zor la cine știe ce și în ai, în cofraje înalte, și întreb înțepit să caut stația de betoane.

— Cu cine ați trebă acot?

— Cu Ilie Sucală, secretarul comitetului U.T.C.

— Păi, nu e el secretarul comitetului?

— Da, cine?

— Eu sint!

Și înțirul, care mă privește pînă acum, de jos în sus, se îndreaptă de sale și îmi întinde mină:

— Gheorghe Lungu.

Parcă mi se repetă, aidoma, scena de mai înainte, de la dispeceri. Tîndrul acela tot așa mi se spunea, apoi, spre nedumerirea mea, îmi vorbește o jumătate de oră despre organizația lui. Nici nu mai era nevoie să-l caut pe Ilie Sucală, de care mi se spusese la comitetul municipal U.T.C. Pornisem, totuși, către betoane, și acum — alta. N-am înțeles și îl întreb ce-mi poate spune despre tinerii din echipă, despre șantier și organizație. Întrebarea mea nu-l pune în încurcătură. Dimpotrivă, e bucurios să povestească. Aflu alte întimplări decât dincolo, la dispeceri. Acela mi se spusese și el niște lucruri frumoase dar totuși altele decât Gheorghe Lungu. Ascult și acum — și notez: cum se duce în împreună peste tot, chiar și la mașină, cum dau dovadă de inițiativă și spirit de răspundere. Cum

odată, fiindcă era clubul închis și nu voiau să-și piardă timpul liber în mod neplăcut și inutil, s-au hotărât cu toții să se întoarcă la locul de muncă și să mai lucreze câteva ore. Și cite și mai cite. Ascult și notez. Cînd cred că a terminat, vîr carnetul în buzunar, și întînd mina și zic: — Totuși... betoanele unde sint?

Jignit, Gheorghe Lungu își oprește stringerea de mină la jumătate. Apoi mă lămurește și el printr-un gest scurt: încolo.

Pornesc din nou. Dau în

în cău-

TAREA SE-

CRETARULUI

cale de un viaduct. Pe deasupra nu pot trece. Mă năsar pe ramificațiile de beton ca într-un copac și ajung sus. Un limpliar mă ajută să escaladesc bordura, întinzîndu-mi o bucată de scîndură. Dau mîna cu el, în semn de mulțumire, iar el mi se recomandă:

— Vasile Vasile, secretarul comitetului U.T.C.

Înghiț în sec: secretarul...?

reusesc să slăbesc.

...comitetului U.T.C., completează el, binevoitor.

— Atunci... Mă resemnez și scot din nou carnetul. Vasile Vasile vorbește. Îmi spune că e cam nemulțumit, și se pare că tinerii s-au cam instrăinat de el. Nimic de zis, fac ce le dă de făcut, vin la el cu bucuriile și necazurile lor, ca și pînă acum, ca și de acum înainte. Dar sufletează parcă nu mai sint la fel, parcă nu mai

comunică așa, de la suflet la suflet.

— Poate că nici eu nu le mai cunosc preocupările cele mai intime, nu mai știu în profunzime ce gîndesc ei.

— Vrei să spui că dumneaștii și ce gîndesc tinerii? Le cîtești gîndurile?

— Sigur că da. Doar mă aflu în permanență în mijlocul lor.

Nu apuc să-l mai descom cum izbutește. De undeva, de mai sus, îl strigă un maistru. Dînd semn de nerăbdare, Vasile rămîne mai departe îndatoritor și amabil:

— Mai aveți vreo întrebare?

— Una sinură, zic... betoanele?

De aici, de la înălțimea aceea, stația se vede timpede.

În scurtă vreme, ajung și acolo și, printr-o scrișă și mesteacătură de mazărare, stau de vorbă, în sfîrșit, cu Ilie Sucală. Bineînțeles, și el este secretarul comitetului U.T.C. Adică nu, nu „și el”. El este. Mai aflu încă niște întimplări, larăși altele decât la dispeceri. Ca la fierari, sau la timpieri. Cu și cum s-ar fi înțeles ca fiecare să-și spună altceva.

Dar poate că într-adevăr: ca înțeles? Neliniștit de gîndul acesta, curios să dezvăliu tîmna de dincolo de el, gîrnesc înapoi pe aceleși drumuri. Sînd acum cine este, cu adăugarea secretarului U.T.C. o întrebare mă frîmîntă. Cum va reuși care aici, ca fiecare să-și cînoască treburile organizației alt de bine, înțeles? Unde se poate considera secretarul ei? Pentru că răspunsurile îl îndreptățeau în aceasta. Și cînd ajung din nou în dreptul fierarilor betonști, observ că Gheorghe Lungu lipsește. Fusese chemat cine știe unde, ce să aducă cine știe ce. Profit de prilej și-l întreb pe unul din prietenii săi de echipă:

— Spune-mi, te rog, Lungu, stie într-adevăr secretarul comitetului U.T.C.?

— Nu-i adevărat, domnule. Eu sint! Vă interesează ceva despre noi?

D. MATAIA

FALSĂ DILEMĂ ÎN ZIUA DE CULTURĂ A REȘITEI

Esti un tânăr interesat de tot ce se întîmplă în lumea aceasta, ai în tine ritmul marelui oraș pe care l-ai părăsit abia și vei lucra la Reșița. Ești foarte atent cu timpul tău, convins fiind că viața trece repede și trebuie încercată în toate felurile fosfoastelor.

Cite astăzi de feluri alți aici? Ești un om al secolului tău, aplecă către arte, cu altă mîlă cu el este și un specialist în meseria lui.

Ce posibilități de petrecere intelectuală îți oferă orașul?

— Un teatru cu trei premiere pe an în perioadele cele mai bune (între divertismentul scenic, ce umple sala, și piesa cu greutate);

— 4 cinematografe;

— O casă de cultură cu preocupări eterogene, pe linia unui amatorism vioid;

— Un bibliotecă publică săracă și un muzeu cu ce se găsește.

Restul e cum știe toată lumea: muzică ușoară, „Sportul”, muzică ușoară, „Răzbușitorii”, muzică ușoară, muzică ușoară, fotbal, muzică ușoară și, evident, muzică ușoară.

Unde se poate expune pictura și sculptura, unde se ascultă muzică „seră” sau „cultă”, sau cum vrei să-ți sîciți dar muzică, unde se întîlnesc profesorii și inginerii orașului?

Cine scrie și recită poezii în oraș, unde sint stațiile orășului?

Cu ce se ocupă tinerii fermecători care aduc, prin muncă, glorie urbei?

Nu ne îndoiți că preocupările tinerilor care compun „ziua” casei de cultură sînt destulă a-propiere sufletească, dar ce se face într-o Casă de cultură, u-

în timpul uneia din multele discuții, organizate sau întîmplătoare, pe care le-am purtat la Reșița, cineva a făcut următoarea observație:

— Adevărul este că în unele orașe se petrece și în altele se mîncește!

Am subînțeles aici o idee:

Din tată în fiu, aici ne naștem pentru oțel, mîndria noastră se întemeiază pe faptul că sintem primiți în acest joc sever pentru bărbăți.

Dar fraza însemna și ceva amar: din diferite motive, reale sau închipuite, ceea ce se numește pulsul cultural al orașului nu este sincronizat cu cel republican, e adesea fals sau de circumstanță.

Lipsa școlii și al școlii profesionale.

În al doilea rînd, nu e „Casa tineretului”, ci „Casa sindicatelor”. Din diferite motive e și locul preferat al pensionarilor. Aici dai spectacole Teatrul din Reșița. Tot aici trebuie să reținem. În aceeași sală, Opera din Timișoara și Teatrul „Matei Miller” vin în tururi. Bineînțeles, și turneele O.S.T.A. Pentru toate, sala e neînchisă. Dacă ar fi numai atât, încă am putea spera în organizarea unor zile pentru tineret. Dar, absolut toate acțiunile la nivel orășeneș au loc la noi, de la seșine pînă la concursuri, zile festive, balurile O.C.L.-ului sau ale lucrătorilor din învățămînt. Ori cine are nevoie de o sală, face apel la noi.

J. Z. — Face apel! E delicat spus. Asta ar însemna că putem refuza.

I. C. — Nu refuzăm pe nimănui, poate și pentru că nu există alte săli în oraș, alte locuri cu care să împărțim reșitele sau cei-dificultăți.

Rep. — Și ce-i de făcut?

I. C. — Propunerea mea, pe

pentru încintarea ochiului, dușuri numeroase (și în perfectă stare de funcționare), trambulină, măr roș, tot ce trebuie unui ștrand artificial. Aici au învițat și în toate anii trecut 5.000 de copii, aci se antrenează 6 zile pe săptămîna lotul olimpic și au loc concursurile de inot, meciurile de polo, dar, mai ales în ceea ce ne privește pe toți, aici, duminică, poate în toate oricînd dorești. Tot aici, amatori altor sporturi pot (aceasta de alianțieri și în cursul săptămîinii) joia contra unei taxe suportabile. Joca pentru pe unul din cele 12 terenuri cîi adăpostite „Strandul tineretului”, sau și pot încerca forțele la baschet, volei ping-pong. În centru, un serviciu excelent utilat imprimată amatoriilor de sport duminică rachete de tenis, paletă și mese de ping-pong, șezlonguri, mingii de volei sau fotbal și chiar caschete de baie, slipuri, ori halate pluşate.

O DISCUȚIE FOARTE COMPLICATĂ DESPRE CITEVA LUCRURI SIMPLE

De fapt, un lamento pentru școlile orașului. La Casa de cultură, o discuție despre cele de mai sus, cu tovarășii Iordache Constantin și directorul Casei și Jenariu Zeno, unul din metodiști.

Rep. — Ce loc ocupă „Casa tineretului” între celelalte instituții de cultură din oraș?

I. C. — Mai întîi că, nu există și alte instituții publice de cultură în oraș (excluzînd din discuție școlile și cluburile

C.S.R.-ului și al școlii profesionale.

În al doilea rînd, nu e „Casa tineretului”, ci „Casa sindicatelor”. Din diferite motive e și locul preferat al pensionarilor. Aici dai spectacole Teatrul din Reșița. Tot aici trebuie să reținem. În aceeași sală, Opera din Timișoara și Teatrul „Matei Miller” vin în tururi. Bineînțeles, și turneele O.S.T.A. Pentru toate, sala e neînchisă. Dacă ar fi numai atât, încă am putea spera în organizarea unor zile pentru tineret. Dar, absolut toate acțiunile la nivel orășeneș au loc la noi, de la seșine pînă la concursuri, zile festive, balurile O.C.L.-ului sau ale lucrătorilor din învățămînt. Ori cine are nevoie de o sală, face apel la noi.

J. Z. — Face apel! E delicat spus. Asta ar însemna că putem refuza.

I. C. — Nu refuzăm pe nimănui, poate și pentru că nu există alte săli în oraș, alte locuri cu care să împărțim reșitele sau cei-dificultăți.

Rep. — Și ce-i de făcut?

I. C. — Propunerea mea, pe

pentru încintarea ochiului, dușuri numeroase (și în perfectă stare de funcționare), trambulină, măr roș, tot ce trebuie unui ștrand artificial. Aici au învițat și în toate anii trecut 5.000 de copii, aci se antrenează 6 zile pe săptămîna lotul olimpic și au loc concursurile de inot, meciurile de polo, dar, mai ales în ceea ce ne privește pe toți, aici, duminică, poate în toate oricînd dorești. Tot aici, amatori altor sporturi pot (aceasta de alianțieri și în cursul săptămîinii) joia contra unei taxe suportabile. Joca pentru pe unul din cele 12 terenuri cîi adăpostite „Strandul tineretului”, sau și pot încerca forțele la baschet, volei ping-pong. În centru, un serviciu excelent utilat imprimată amatoriilor de sport duminică rachete de tenis, paletă și mese de ping-pong, șezlonguri, mingii de volei sau fotbal și chiar caschete de baie, slipuri, ori halate pluşate.

I. C. A. B.-ul n-are vanitatea concurenței?

(Urmare din pag. 1)

Iar cui i-a sporit apetitul după mișcare în aer liber sau câteva curse de inot și atît tot timpul la dispoziție, într-o recăpătare forțelor, un bufet bine înzestrat cu gustări proaspete, chiar mici fierbinți, sucuri și chiar bere de la gheață; pentru aceasta oamenii nu trebuie să stea într-un picior, ci la mesele frumoase colorate de pe terasă, unde se poate prîni după voie. La „Strandul tineretului”, administrator absolut meritoriu de C.N.E.F.S. (personal calificat, în număr suficient — muncitori, ingineri, antrenori, oameni de ordine, medic, asistent medical, etc.), domnește o atmosferă de bună voie și civilizație.

N-avem, firește, nimic împotriva pregătirii fizicilor noștri — dimpotrivă, desigur, e bine că măcar duminică nu putem bucura de apa sălbăstră a bazinului și noi muritorii neperformeri, cîci ani de zile „Strandul tineretului” a fost complet închis publicului, dar e bine ar prinde tineretului din

care o voi susține pînă la realizare, constă în centralizarea tuturor talentelor și intențiilor într-un ansamblu orășeneș. Cred că pentru orașul nostru, ca și pentru toate centrele care au cam 50.000 de locuitori, e soluția cea mai bună.

Acest ansamblu de tineret va avea mai multe secții: teatru, folclor, muzică ușoară, estradă. Cercurile artistice ale Casei precum și cercurile de la Casa creației populare (care există mai mult formal din pricina lipsei de spațiu) sînt baza acestui ansamblu. Avem ambiția unui cor al tineretului.

J. Z. — Trebuie format un nucleu de entuziaști. N-aș vrea să fiu eu cel care, în această discuție acompaniază negru, dar nu pot să nu observ că tinerii formați în cercurile Casei, mai cu seamă în cel de muzică ușoară, o dată ce încep să fie apreciați, sint ademeniți de alte orchestre care pot plăti sau recompensa mai bine ca noi. Situația, cîndu-și sînt comică, cum vrei s-o luăm, este că ei evolează de obicei pe aceeași scenă, dar veniturile realizate din spectacol nu mai aparțin Casei.

E greu să lucrăm numai cu entuziasmul.

Rep. — Cîți ingineri tineri lucrează la C.S.R.?

J. Z. — Foarte mulți!

Rep. — Dintre ei, o bună parte treabă să fi fost arginți viu în facultăți sau la casele studenților.

J. Z. — Acum el cunosc doar munca lor și televizorul.

Rep. — Nu prea vin la casa de cultură.

J. Z. — Nu. Probabil din pricina... ambianței. Oricit am vrea, nu putem mulțumi cu același program toate categoriile de spectatori. Noi am organizat

„seri ale intelectualilor”, acțiuni reușite, dar nu le-am putut repeta frecvent, datorită faptului că organizarea lor e un lucru dificil, iar participanții vor să se simtă numai invitați, nu și „comitet de organizare”.

Să recapitulăm:

— Dimeținea (afîndu-te în concediu sau fiind duminică), pur și simplu trebuie să stai acasă și să te simți bine în plimbări pentru că altceva nu poți face.

— După-amiaza vezi un film sau mergi la „casă” la intîmplare pentru că, date fiind condițiile amintite, nu se poate face programarea pe o lună înainte a acțiunilor.

Toate acestea pot fi și bune și rele, dar, atîta timp cît nu se încearcă, nicăieri în oraș, profesionalismul artistic profesional, nu se poate vorbi de prezent cultural.

La Comitetul municipal Reșița al U.T.C. întîlnirea pe care am avut-o cu tov. Cazacu Ion, secretar al comitetului municipal U.T.C. și tov. Clodiuș Petre, locțiitor al secretarului și șeful comisiei de propagandă, mi-a dovedit interesul acordat educației morale și profesionale a tineretului din școlile profesionale și a celor care lucrează la C.S.R. și U.C.M.R. E adevărat că 6.000 de tineri (adică jumătate din numărul tinerilor din oraș) lucrează în marile combinale sau urmează școala profesională.

E de așteptat (la prima vedere) ca ziua lor să difere de ziua tînrului licean sau a celorlalți tineri din oraș.

Dar, numai la prima vedere. Pentru că există o comună a dorinței de artă și frumos, pe care nu o satisfacete înțeles (sau cel puțin mulțumiri) nici una din instituțiile sau comitetele cu această specializare.

Perspectiva unui „Parc al tineretului” este o idee foarte complexă montan la Semeș și Secu, însemnă tot agreement. Fundamental rămîne pulsul cărții, al teatrului, al filmului, al muzicii și dansului, al artelor plastice, al jocului de șah și, e mai grav, nu nîstige destul pe cei ce au obogația lui

TUDOR OCTAVIAN

C.T.C.-ul, la control!

MOLIE ȘTEFAN, muncitor, Botoșani: Îmi pare rău că trebuie să vă aduc o veste proastă. De la începutul anului și pînă acum, Uzinele textile „Moldova” au înregistrat la capitolul „refuzuri” — 10.000 m lînari, „Drapele”, „Carmina”, „Olandina”, „Adina”, sînt nume plătute auzului. Dar beneficiarii au cam intrat la bănușii pentru că ele au multe defecte. Vine astfel marfa înzopă de la Călărași, de la Fabrica de confecții Galași și din multe alte părți. Și asta costă. Mai costă apoi și manopera de remediere a defectelor. Să vedem cine achită nota de plată.

Intervențiile au fost energice

LEON IANCOVICI, student, București: Completul de judecată intră în sală și asistența se ridică în picioare. Pe rol: judecarea acțiunii intentată de Elena

tă și grupul îmbrăcat în „haine de scandal” are motive de haz. L.N.B. — 1240 intrupe: „Liniștii-od, bă-lefi. Apoi către vizitatori: Hai, mînușto, apropie-te! Dă-ne o sticlă de „Moca” dacă altceva s-a”. Și vremea le trece prin jumul de țigări, traversând expresii bulevardiste și impropriații de muzică, zice-se latino-americă, la opt mîini, opt picioare și 4 voci răgușite. Sticla s-a consumat și la plecare tot L.N.B. — 1246 către vizitatori: „Te-am pupat, minunato!” Iar la constructori: „Ce ud hol-bași așa?” Profesorul liceului „Nicolae Bălcescu” pot ușor identifica pe L.N.B.-1240 precum și nota sa la „obiectul” numit „purtare”.

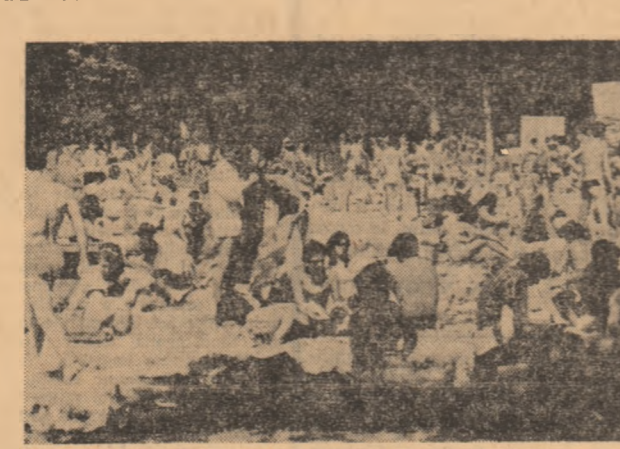
Ce de treabă s-a făcut...

ALEXANDRU DRAGOMIR, student-Pitești: Cu citva timp în urmă s-a inițiat o largă acțiune pentru amenajarea străzii Craiovei. În jurul orei 12 erau

TELEVIZIUNE

MARTI, 11 Iunie 1968

17.30 — Pentru cei mici: „Legenda ciocîrliei”. Emisiune coregrafică pe versuri de Vasile Alecsandri. Ecranizare de Virgil Munteanu. 18.00 — T. V. pentru specialiști din industrie. Ciclul „Automatizarea: Eficiența economică a automatizării”. 18.30 — Curs de limba engleză (lectia 20-a). 19.00 — T. V. pentru scolari. 19.00 de intravăz: „Judo și fizică”. 19.30 — Telegazeta de seară. 20.00 — Filmul serial: Thi-cery la Fronde. Producție a studiourilor franceze. 20.35 — Cronica Ideilor. Industria socializată, avansată al economiei noastre naționale. 21.05 — Film artistic: „Don Gabriel” — o producție a studiourilor poloneze. 22.20 — Cîrți și autori. Se va prezenta „Voluntar de Teatru” al lui Horă Lovinescu. 22.45 — Melodice macului ecran. Muzică ușoară românească în primă audiere. Cîntă Gheță Petrescu, Elena Neagu. Florian Bostardo. 23.00 — Telegazeta de noapte. 23.15 — Închiderea emisiunii.

(Urmare din pag. 1)

școlii mondiale. Propunerile și opiniile cadrelor didactice și a altor specialiști din cele mai variate sectoare de activitate, ca și ale beneficiarilor înșiși, este și studenții — nu mai puțin de 10.000 — exprimate într-o largă dezbateră care s-a desfășurat timp de citeva luni în preș și în cadrul instituțiilor de învățămînt au împlinit această sinteză mijlocind structura unui complex proces de pregătire și educare a tinerii generații. Un asemenea sistem de lucru reprezintă o expresie vie a modului larg democratic prin care partidul și statul nostru pun în discuția întregului popor măsurile pe care urmează să le adopte.

Legea învățămîntului, consfințită cu votul Marii Adunări Naționale, constituie, așadar, un document juridic care sintetizează pe de o parte experiența didactică și educativă acumulată de-a lungul unor decenii de activitate și fixează structural coordonatele de viitor ale procesului instructiv-educativ în școlile de toate gradele. O asemenea lege constituie în vîntă unei țări un act de cultură națională, o măsură de cea mai adîncă semnificație, menită să joace un rol important în ridicarea nivelului de cultură al întregului popor și care se înscrie în procesul general de înnoire a tuturor compartimentelor vieții noastre economice și spirituale.

În cunoștința sa în plenera periodică, tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat învățămîntului în ansamblu și, prin aceasta, tuturor celor care îl stăruie, critici aspre, însoțite de îndrumări prețioase. Am primit critică cu receptivitatea cuvenită, întrucît ea este adînc jus-

tificată și ne-a determinat să reflectăm asupra eforturilor pe care trebuie să le facem în viitor pentru realizarea tuturor dezideratelor puse în fața învățămîntului. Într-adevăr, învățămîntul nostru — cu mîl refer la cel superior — a avut compartimente în care s-au reimpus rămineri în urmă. Or, poate în nici un alt domeniu conservatorismul, rigiditatea, lipsa de mobilitate, necesitatea timp a rămineri în urmă nu au consecințe atît de grave ca în domeniul învățămîntului. Să nu uităm că aici în școlile se formează, așa cum ne exprimăm noi, viitorul țării, că, într-un fel sau altul, întreaga ge-

nerație tîndră este cuprinsă în învățămînt, este pregătită pentru activitatea productivă pe diferitele trepte de învățămînt. Pentru a realiza aștăzi o pregătire care să concorde cu ceea ce li se va cere tinerilor peste cîțiva ani în activitatea productivă se revizuieste nevoia unor măsuri corespunzătoare de anticipare a unei formații profesionale care să fie „la zi” în momentul absorbirii și multă vreme după aceea. O asemenea obligație se poate realiza în condițiile modernizării conținutului învățămîntului, aducerii lui operative și permanente la nivelul dezvoltării urmitor de viață a științei și culturii. Cheia de boită a realizării unui

învățămînt eficace pentru prezent și viitor o constituie tocmai modernizarea lui continuă, adaptarea lui permanentă la contemporaneitate. Trebuie să fim înzestrați cu acel seismograf sensibil care să ne permită la momentul potrivit să sesizăm sosl și cerințele acestuia, să operăm cu modificări și perfecționări la timpul cuvenit. Legea învățămîntului se creează tocmai cadrul realizării unei asemenea îndatoriri, și va depinde numai de noi dacă vom reuși să răspundem exact cerințelor sociale ale societății noastre socialiste.

De la apariția documentelor de partid în preș și a Legii învățămîntului a trecut citva

stabilite au un caracter principal direcțional, pe structura cărora trebuie să grefăm cele mai potrivite modalități de aplicare a indicațiilor primite. Noi trebuie să lucrăm cu multă seriozitate, științific, să concretizăm desfășurarea procesului de învățămînt, îmbunătățirea planurilor și cursurilor universitare, să chibzîm asupra folosirii condițiilor materiale puse cu generozitate la dispoziția învățămîntului, astfel încît să creștem tuturor facultăților și studenților un cadru de activitate propice.

Legea învățămîntului intră în vigoare începînd cu 1 septembrie 1968, dar noi reșimțim învățămîntului a trecut citva

unei verificări în ceea ce privește activitatea desfășurată și aptitudinile pe care le au pentru munca de cercetare. Cei care vor trece această probă vor lucra în continuare ca stagiași încă doi ani după care, dacă vor dovedi aptitudinile de cercetare, vor fi atestați ca cercetători.” O altă măsură care se aplică înaintea adoptării noulor planuri de învățămînt se referă la îmbunătățirea sistemului de examene, mai exact la reducerea numărului acestora cu scopul de a facilita studenților posibilitatea unei pregătiri mai temeinice, a adîncirii cunoștințelor la diferitele discipline. Se mai adaugă prevederea privind îmbunătățirea — începînd

din anul 1968 — a sistemului de desfășurare a examenului de stat în sectoarele universitar, medical, economic și agronomic. Examenul de stat, în sectoarele menționate, va consta din susținerea lucrării de diplomă în fața comisiei, care va aprecia capacitatea absolventului de a se informa, a analiza, a sintetiza și interpreta științific tema tratată în lucrare. În mod analog, adecvat specificului, se va organiza examenul de stat în învățămîntul superior artistic.

Desprindem, dincolo de aceste măsuri și fapte, condiția socială a studenților noștri care învață sub semnul ocrotirii părintești a partidului și statului, a întregului popor, al certitudinii și încrederii.

Cum spunem la început, procesul de învățămînt, largă activitate de pregătire a viitorilor cadre necesare societății socialiste nu acceptă rămineri în urmă și, dimpotrivă, implică o permanentă acțiune de perfecționare a vieții didactice și educative, de aducere „la zi” a acesteia. Niciodată nu vom putea spune că, în ceea ce privește școala, dezvoltarea ei, procesul este, dimpotrivă, reținem din cerința formulată la plenera partidului: de a aduce școala noastră de toate gradele în rîndurile școlilor celor mai avansați din lume, obligă la un efort de gîndire, la o activitate creatoare pentru a realiza îndatoririle exprimate de partidul și statul nostru privind pregătirea tinerilor și ai națiunii socialiste.

AU SCRIS „ȘCIINȚA TINERETULUI”

Marinescu prin care solicită revizuirea dreptului de succesiune și a cotei de moștenire ce-i revine cumnatului, fiului reclamantei, și reclamantei de pe urma decedului soțului acesteia: Constantin Marinescu-Basu. Dar să nu mai continuăm relatarea din simplul motiv că procesul e experimental. El a avut loc recent, la Facultatea de drept din București și a fost realizat, în exclusivitate, de studenții membri ai cercului științific de Drept civil. Așteptăm replica cercului științific de Drept penal.

Cercetați nota la purtare!

NICOLAE NEGULESCU, Craiova: E duminică. În cafetăria „Violeța” pîndră patru tineri, „Patru prîjrituri de cauciu!” O sticlă de lichior „Moca” și... tu-tun matrinăresc! Rubrică realizată de I. BODEA

masași aici peste o mie de entuziaști. Era în fapt o confuzie și o pierdere de timp totală nestîndă nimeni ce are de făcut efectiv, unde să acționeze și cu ce

Cuvintarea tovarasului

Cuvintarea presedintelui

Nicolae Ceausescu

Republicii Congo,

la plecarea presedintelui

Alphonse Massamba-Debat

Republicii Congo

la plecarea din Bucuresti

Stimate tovarase secretar general, presedinte al Republicii Congo, Stimati tovarasi,

In momentul in care parasiti Romania doresc sa remarca ca vizita dv. a prilejuit o caldă manifestare a prieteniei dintre tarile noastre, dintre partidele noastre, dintre poporul roman și poporul congolez.

In cadrul intalnirilor pe care le-am avut, a fost evidentiata dorinta comuna de a dezvolta relatiile prietenești între Partidul Comunist Român și Mișcarea Națională a Revoluției, de a extinde colaborarea între țările noastre în domeniul economiei și în alte domenii de interes.

Ne exprimăm satisfacția pentru spiritul de stimă și înțelegere reciprocă în care s-au desfășurat convorbirile, deosebit de rodnice pentru ambele părți. Sintem conștienți că aceste rezultate vor duce la intensificarea colaborării noastre și în activitatea internațională, în lupta popoarelor împotriva imperialismului, a colonialismului și neocolonialismului, pentru pace și prietenie între popoare. V-aș ruga ca întorcându-vă acasă să transmiteți din partea noastră, a Partidului Comunist și a poporului român un mesaj de sinceră prietenie poporului Republicii Congo, partidului Mișcării Naționale a Revoluției, însoțit de urări de prosperitate și bunăstare pe calea dezvoltării economice, sociale și naționale a poporului dv. Vă urăm, stimate tovarășe presedinte, multă fericire și mult succes în activitatea dv. de dezvoltare a Republicii Congo. Vă urăm drum bun și sperăm să ne vedem în Congo.

Tovarășe secretar general al Partidului Comunist Român, dragă tovarășe presedinte, Tovarăși,

Ar fi greu să părăsesc acest pământ românesc fără să spun un cuvânt eminenței noastre gazde și acestui popor român, care mi-a făcut o primire din cele mai entuziaste, o primire plină de căldură umană, care mă cheamă începutul unei colaborări cu adevărat fructuoase în viitor.

În numele delegației și în numele meu personal, rog pe tovarășul secretar general al Partidului Comunist Român să aibă amabilitatea de a transmite partidului și poporului său, sentimentele noastre de frățească solidaritate în acțiunea pe care o desfășoară în această țară, acțiune de eliberare a omului, de independență a omului, acțiune a demnității omului. Am putut constata rezultatele acestei acțiuni în toate realizările pe care le-am văzut la București, la Brașov, la Constanța și pretutindeni în satele prin care am trecut.

România ne dă exemplul unui popor harnic, demn, mândru de destinul său.

Plecăm în Congo cu speranța unei colaborări fructuoase între România și Congo, între Partidul Comunist Român și Mișcarea Națională a Revoluției, considerând că această colaborare va fi o contribuție la desținderea internațională.

România ne dă exemplul unui popor harnic, demn, mândru de destinul său.

Plecăm în Congo cu speranța unei colaborări fructuoase între România și Congo, între Partidul Comunist Român și Mișcarea Națională a Revoluției, considerând că această colaborare va fi o contribuție la desținderea internațională.

La Călmănești: cu bacul pe Olt

Foto: ELENA FUNDULEA

RECIPROCA OSPITALITAȚII

(Urmare din pag. 1)

largul Mării Negre și salvat de vasele noastre, și am fost impresionat de recunoștința profundă pe care o nutreau față de salvatorii lor deveniți apoi gazde de o atenție desăvârșită. Am ascultat în graul a nenumărați turci care ne-au vizitat țara, recunoșterea calităților perfecte ospitalității românești, într-o expresie superlativă care ne era atât de familiară: „ne-am simțit ca la mama acasă”. Sint nenumărate mărturiile care fac uo deosebit titlu de mândrie care an prin menirea lor oficială de gazdă și de care se abilită în cele mai multe cazuri peste obligațiile înscrise în statutele lor de funcționare, dar și flexibilitatea care din proprie inițiativă acordă o nuanță în plus agreeabilă oamenilor în țara noastră a cetățenilor străini care ne vizitează.

ospitalitatea însă implică și o conduită reciprocă. Și această privință gazdele sint în covârșitoarea majoritate a cazurilor perfect multumite. Dar sint unele situații care cel puțin nedumerește. Scara de intrare a unui dintre cele mai mari hoteluri din Capitală am văzut-o, zilele trecute, blocată de la un cap la altul de un grup de turci, toți înșiși ca pe polona din nu știu ce pădure obșnă. În Constanța, bunăoară, excentricitatea unui grup restrâns de turci confundă străzile orașului în care se moncește și se învârtă ca-n orice oras, cu plașa destinată semi-nudismului sau așa cum am intitulat în anul trecut pe arterele bucurestene cîte un mic grup de tineri rușii scandalizați — paradoxal — de propria lor imagine care lezează bunul gust, bunul simț propriu nouă. La intoleranța acestor apucături în casa altuia gazda nu trebuie să răspundă prin toleranță acțiunile de a te face înțeles și variată și așa începe o numerotare a acestor posibilități amintind aici primele gesturi ale unui efort internaționalizat: mișcarea dejențată a capului sau arătarea obrazului drept: „oameni sintem, nu se cade”. Mă opresc aici. Cînd mi se pare încă felul în care cel deasupra protejării bunele cuvinte publice înțel oclii în fața unor asemenea comportări care ating igiena morală a străzii. Nu se cade...

SĂRBĂTOARE LA GALAȚI

(Urmare din pag. 1)

rea potențialului economiei naționale. Cu aplauze însușite participanții la mingă au adresat Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, o scrisoare în care este prezentat angajamentul constructorilor, inginerilor și tehnicienilor noii cetăți de oțel a țării.

Constructorii și siderurgistii combinatului de la Galați — se spune în scrisoare — ferm hotărîți să îndeplinească exemplar sarcinile de mare răspundere ce le-au fost încredințate de partid, se angajează:

În cursul lunii iunie, anul curent, vor da în funcțiune laminorul slebing, aflat în prezent în rodaj, cu o producție anuală de 2,5 milioane tone oțel slebur pe an, în prima etapă.

În începutul lunii august, va intra în producție fabrica de var, cu o capacitate anuală de producție de 150.000 tone în prima etapă.

Al doilea furnal de 1.700 mc va fi dat în funcțiune la 15 decembrie 1969, cu 15 zile mai devreme față de prevederile planului de stat.

A doua bandă de la sectorul aglomerare va intra, de asemenea, în funcțiune, la 15 decembrie

1969, cu 15 zile mai devreme față de termenul planificat.

Primul grup de 60 Mw al centralei electrice și de termoficare va fi pus în funcțiune cu 10 zile mai înainte față de termen.

Cazanul de 100 G cal/h, din cadrul centralei electrice și de termoficare, care va asigura termoficarea orașului Galați, va fi dat în funcțiune cu 7 zile înainte de termenul planificat.

Avînd în vedere cerințele de metal ale economiei naționale, bazindu-se și pe producția de oțel a noului convertitor, laminoristii gălățeni vor da peste plan 20.000 tone tablă, iar în trimestrul IV 1968 vor atinge nivelul de producție al laminorului de tablă grosă, prevăzut pentru anul 1969.

În încheierea scrisorii constructorii siderurgiei gălățeni asigură conducerea partidului și statului că fructificînd din plin experiența dobîndită, cunoștințele însușite, mobilizîndu-și toate forțele și pasiunile, vor îndeplini în mod exemplar sarcinile încredințate de partid — contribuind în acest fel la înflorirea istoricelor hotărîri ale congresului al 9-lea al P.C.R. și ale Conferinței naționale, care stabilesc cu precizie științifică jalanele drumului României socialiste către culmile progresului și civilizației.

SPORT • SPORT

În a doua finală:

Italia — Iugoslavia 2-0

Aseară, pînă aproape de miezul nopții s-a jucat cea de a doua finală de la Roma. A doua, fiindcă a mai fost nevoie de o meci ca să se poată spune cine merită titlul. A învins, pînă la urmă, Italia, cu 2-0, prin golurile marcate de Eusa și Anastas. Scorul poate părea

PREA MULTE RETUȘURI DE ULTIMĂ ORĂ

Raid-anchetă privind pregătirile pentru recoltare în județul Teleorman

In toată cîmpia Burnasului grînele sint aproape coapte. Hoțărîți să înă pîpi naturii citrege, mecanizatorii și cooperatorii din județul Teleorman desfășoară o muncă intensă de pregătire a secerșului.

Zilele trecute, într-o dimineață, ne aflam în curtea S.M.T. Videle. Din cele 204 combine cu care mecanizatorii de aici vor recolta peste 12.000 hectare de grîne, două mai staționau încă în fața atelierului mecanic. Mecanizatorii ne-au asigurat că pînă în seară vor fi și ele la brigadă. Concomitent, un alt grup de mecanizatori pregătiau expedierea la brigăzi a optsprezece combine noi. Activitatea cea mai intensă nu se desfășoară, însă, aici, în atelierul S.M.T. ci acolo jos, la brigăzi.

Verificîndu-se modul în care combinele au fost reținute în ateliere, aici, la brigăzi, mecanizatorii în prezența inginerilor agronomi ai cooperativilor agricole — fac proba de funcționare, la proba de funcționare, să fie dotată anul acesta. Se pune întrebarea: județul Teleorman are într-adevăr un excelenț de combine? Dacă așa stau lucrurile de ce Departamentul Mecanizării nu ia măsuri pentru dirijarea lor în alte S.M.T.-uri?

S.M.T. Videle are acum 34 de combine care speră să o suplinească cu absolvenții școlilor profesionale ce-i vor fi repartizați. Cum se vor descurca cei 34 de absolvenți la primul lor contact direct cu producția într-un an dificil ca acesta cînd statura plantelor este atât de mică, rămîne tărăș de văcut.

Reușia campaniei depinde, în mare măsură de modul în care cei responsabili să vor înțelegi nu numai de procurarea pieselor de schimb, de punerea la punct a mașinilor și agregatelor, de modul în care va fi organizată munca, dar și de condițiile de hrană și cazare ce vor fi asigurate tractoriștilor. Prea mulți tractoriști continuă încă să mănînce conserve în lipsa unei hrane calde! Condițiile de dormit asigurate sint număr destul de însemnat de tractoriști sint departe de a fi multumitoare. Ne întrebăm cum se vor odihni cei 40 de tractoriști care lucrează la C.A.P. Blejești într-o cameră de 1,6x1,80 m? La Merești de Jos, mecanizatorii au terminat zilele trecute o cameră de odihnă realizată cu materiale de construcție puse la dispoziție de cooperativa agricolă. Dar în această încăperie nu pot fi așezate nici suprafețele, mai mult de opt paturi. Unde se vor odihni ceiilți zece tractoriști?

Între probleme a căror rezolvare cade în obligațiile Direcției agricole și a Uniunii județene a cooperativei agricole de producție și care, pentru reușia deplină a campaniei, nu mai trebuie tărăgănată nici o zi.

Organele județene sint chemate să intervină cu mai multă fermitate pentru ca problema asigurării condițiilor omenești de muncă și viață ale tractoriștilor să nu mai fie pasate ca o minge de la S.M.T. la cooperativa agricolă.

ION SERBU

COMUNICAT

La invitația secretarului general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, între 5 și 10 iunie 1968, secretarul general al Mișcării Naționale a Revoluției, președintele Republicii Congo, Alphonse Massamba-Debat, a făcut o vizită oficială de prietenie în România.

În timpul șederii în țara noastră, secretarul general al Mișcării Naționale a Revoluției, președintele Republicii Congo, Alphonse Massamba-Debat și personalitățile care l-au însoțit au vizitat orașele București, Ploiești, Brașov și Constanța, unități industriale, agricole și instituții social-culturale, luînd cunoștință cu viu interes de realizările obținute de poporul român în construcția socialismului. Oaspeții congolezi s-au bucurat pretutindeni de o primire călduroasă, expresie a prieteniei care leagă popoarele Republicii Socialiste România și Republicii Congo.

La convorbirile oficiale dintre secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și secretarul general al Mișcării Naționale a Revoluției, președintele Republicii Congo, Alphonse Massamba-Debat, au participat:

din partea română: Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri, Mihai Dălea, secretar al C.C. al P.C.R., Ștefan Peterfi, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Vasile Vlad, șef de secție la C.C. al P.C.R., Bujor Alimășan, ministrul minelor, Mihai Marinescu, ministrul industriei construcțiilor de mașini, George Macoveșcu, primadjunct al ministrului afacerilor externe, general-colonel Ion Gheorghe, prim-adjunct al ministrului forțelor armate, șeful Marelui Stat Major și Alexandru Tuijon, ambasadorul României în Republica Congo.

din partea congoleză: Julien Boukambo, membru al Biroului Politic al M.N.R. și secretar administrativ al C.C. al M.N.R., Antoine Maboungou Mbimba, membru al C.C. al M.N.R., Georgette Bouanza, președinta Uniunii Revoluționare a femeilor congoleze, Nicolas Mondjo, ministrul afacerilor externe, însărcinat cu problemele cooperării, aviației și turismului, Aimé Matsika, ministrul comerțului, industriei și statisticii, și Augustin Poignet, secretar de stat al apărării naționale.

Cu prilejul acestor convorbiri, care s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere și prietenie, părțile s-au informat reciproc asupra activității și preocupărilor actuale ale celor două state și popoare, au procedat la un larg schimb de vederi privind relațiile bilaterale, precum și principalele probleme ale situației internaționale și ale luptei forțelor democratice și antiimperialiste pentru asigurarea păcii și securității în lume.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și președintele Republicii Congo au subliniat dorința celor două părți de a

dezvolta relații reciproc avantajoase în domeniul economic, tehnico-științific și cultural, în interesul ambelor popoare, al păcii și colaborării internaționale.

Cele două părți au convenit să facă schimb de delegații de experți care să studieze posibilitățile concrete de dezvoltare a relațiilor dintre cele două țări și să facă propuneri guvernelor lor privind extinderea schimburilor comerciale, realizarea cooperării economice și tehnice și a colaborării culturale-științifice.

În cadrul schimbului de păreri cu privire la problemele actuale ale vieții internaționale, părțile au relevat creșterea forțelor care luptă în întreaga lume pentru pace, independență națională, democrație și progres social, împotriva acțiunilor agresive ale cercurilor imperialiste și reacționare, care periclitază libertatea și securitatea popoarelor. De aceea, cele două părți consideră că, în prezent, tuturor țărilor lumii, indiferent de mărimea lor, le revine mai mult ca oricînd răspunderea sporită de a-și aduce contribuția la rezolvarea problemelor cruciale ale contemporaneității, la promovarea unor relații normale între state și statornicirea unui climat de pace, înțelegere și colaborare.

Cei doi președinți și-au reafirmat simpatia și solidaritatea cu lupta pentru libertate și independență a popoarelor, împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru afirmarea personalităților lor naționale, dezvoltarea liberă a vieții lor politice și economice. Cele două părți au condamnat energic aspirarea colonială de către Portugalia a popoarelor din Angola, Mozambic, Guineea Bissau „zisă portugheză”, politica de discriminare rasială, apartheidul, practicate de regimurile din Republica Sud-Africană și Rhodesia, încalcarea brutală și permanentă a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Salutînd prefacerile înnoitoare petrecute în ultimul deceniu pe continentul african, secretarul general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, a exprimat sprijinul deplin al poporului român față de eforturile tinerelor state africane pentru consolidarea independenței lor naționale, pentru realizarea aspirațiilor legitime de progres social și economic, pentru propășirea popoarelor lor.

Conștienți că subdezvoltarea constituie o piedică în calea progresului și afirmării în viața internațională a țărilor recent eliberate, cei doi șefi de stat au subliniat că punerea în valoare a resurselor naturale și umane proprii, extinderea cooperării și schimburilor economice dintre state, pe baza reciproc avantajoase, corespund intereselor vitale ale popoarelor, cauzei păcii și securității.

Părțile au apreciat în mod unanim că raporturile dintre state trebuie întemțate pe respectarea strictă a principiilor independenței și suveranității naționale, a deplinei egalități în drepturi și neamestecului în treburile interne ale altor state.

În acest spirit, președintele

Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și președintele Republicii Congo au reafirmat întregul lor sprijin față de lupta eroică a poporului vietnamez, s-au pronunțat cu fermitate pentru încetarea necondiționată a bombardamentelor S.U.A. asupra Republicii Democratice Vietnam și a oricăror acte de război împotriva poporului vietnamez: ei și-au exprimat speranța că tratativele în curs de desfășurare între reprezentanții R. D. Vietnam și S.U.A. vor netezi calea spre reglementarea pașnică a problemei Vietnamului. Părțile consideră că soluția pentru lichidarea definitivă a războiului din Vietnam constă în retragerea trupelor americane și crearea tuturor condițiilor pentru ca poporul vietnamez să hotărască destinele vieții sale, fără nici un amestec din afară.

Cei doi președinți sint conștienți că pentru înflăcăturarea în cordării din zona Orientului Apropiat este necesară aplicarea de către toate părțile interesate în acest conflict a rezoluției Consiliului de Securitate din luna noiembrie 1967.

Înfrățirea securității în Europa și în întreaga lume presupune, în concepția celor două delegații, lichidarea obstacolelor care stau în calea unei dezvoltări normale a vieții internaționale, încetarea cursei înarmărilor și înfrățirea dezarmării generale, și în acest scop necesitatea întreprinderii de măsuri concrete menite să elimine primele surse de război nuclear.

Părțile au evidențiat necesitatea sporirii eficienței Organizației Națiunilor Unite în consolidarea păcii și securității internaționale, prin asigurarea universalității ei și respectării principiilor Cartei sale.

În cadrul convorbirilor s-a subliniat în mod deosebit necesitatea unității de acțiune a tuturor forțelor democratice și progresiste, întăririi coeziunii lor de luptă pentru îndărnicirea acțiunilor agresive ale imperialismului, pentru instaurarea unei păci durabile în lume și promovarea dezvoltării libere a popoarelor pe calea progresului social.

Secretarul general al C.C. al P.C.R. și secretarul general al Mișcării Naționale a Revoluției din Republica Congo și-au exprimat satisfacția față de evoluția din ultimii ani a relațiilor dintre cele două țări, subliniind dorința reciprocă de a le dezvolta în continuare în folosul ambelor popoare și pentru a servi cauzei luptei forțelor antiimperialiste.

Cele două părți sint conștienți că vizita în România a secretarului general al Mișcării Naționale a Revoluției, președintelui Republicii Congo, Alphonse Massamba-Debat, și convorbirile purtate cu acest prilej vor contribui la întărirea prieteniei și colaborării între cele două țări.

Secretarul general al Mișcării Naționale a Revoluției, președintele Republicii Congo, Alphonse Massamba-Debat, a adresat secretarului general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, invitația de a face o vizită în Republica Congo. Invitația a fost acceptată cu plăcere.

BERBINA SAU AMORUL LUI SISIF

(Urmare din pag. 1)

mine și ne încălzim cu toții”. Își gîndește, cum spuneam, un an-doi înainte, dar cel mai mult își gîndește o casă. Se scoală în zori, dă ocol larg pereților și pleacă la treabă. Cînd se întoarce, iarși un cerc, cu privirea, în jurul casei. Și-a dărmăto, o gînd să-și facă alta, cu fața mai spre soare, nu-n spre umbră, către păduri. Zis și făcut, ușor de dărmăto, mai greu de construit. A făcut alta, i-a plăcut, dar peste o vreme i-a găsit cursur. Nu are bec și nu e încăpătoare. O dărmăto și face două din ea. Și două a făcut, față în față, mai mic, dar două, iar una din ele cu bec. Și după o vreme, iarși: parcă-ar mai trebui ceva, o a treia, de sigur, cu-o sală sau o bucătărie, mă rog, o a treia, sint patru suflete în casă, două mai mici, e-aderăto, că-s copii, dar patru toate și trebuie o odată încă, cu o sală sau bucătărie, e-un șopro, așa ceva. A dărmăto una din cele proaspăt refăcute, cu încă ceva lemne, piatră că-i destulă, tablă, și-a făcut și din aceasta două. În total, deci, trei. Să nu-i fie vorba ciitorului pe gură, dar nu ureau să-l supăr, așa e, omul nostru-a devenit prizonierul propriei sale obșnuințe, mai vrea o cameră — în curînd și dacă-o vrea, și e stăpîn o-facut, nu i se împotrivescă nimeni — nici măcar nevasta, dar-mi te copiii, că-s copii, ce pot? I s-a așezat Sisif în suflet, nu-l mai părăsește. A dărmăto din

VIZIONAȚI FILMUL

Advertisement for the film 'Hiroshima dragostea mea' (Hiroshima my love). The ad features a black and white photograph of a man and a woman in a romantic embrace. Text includes: 'Hiroshima dragostea mea', 'O COPRODUCȚIE FRANCO-JAPONEZĂ', 'Regia: ALAIN RENAIIS', 'Cu: EMMANUELE RIVA, EIJI OKADA, STELLA DASSAS, PIERRE BARBAND, BERNARD FRESSON', 'FILM DISTINS CU PREMIUL SOCIETĂȚII SCRITORILOR DE FILM ȘI TELEVIȚIUNE — CANNES'.

de peste hotare

O. N. U. PROIECT DE REZOLUȚIE PRIVIND NEPROLIFERAREA ARMELOR NUCLEARE ADOPTAT ÎN COMITETUL POLITIC

NEW YORK 10 — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: În Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U. a fost adoptat luni după-amiază proiectul de rezoluție privind tratatul de nedistribuire a armelor nucleare. După cum se știe, acest proiect de rezoluție recomandă adoptarea proiectului tratatului de neproliferație a armelor nucleare și conține o serie de modificări îndreptate spre îmbunătățirea textului tratatului, astfel încât acesta să corespundă în mai mare măsură scopurilor pe care și le propune. În favoarea acestui document au votat 92 delegații, printre care și cea a României, 4 delegații — Albania, Cuba, Tanzania și Zambia au

votat împotriva, iar 22, printre care India, Birmania, Brazilia, Franța și 14 țări africane s-au abținut. Un număr de șase delegații nu au participat la vot. Rezoluția urmează acum să fie supusă spre aprobarea Adunării Generale a O.N.U. Au urmat apoi explicațiile la vot, în cadrul cărora au luat cuvântul reprezentanții Spaniei, Republicii Chile, Algeriei, Ugandei, Birmaniei, României, Iugoslaviei, Braziliei, Tanzaniei și Indoneziei.

NEW YORK 10. — Trimisul special Agerpres, N. Ionescu, transmite: Președintele celei de-a 22-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, a avut o întrevedere la Palatul Națiunilor Unite cu primul ministru al Irlandei, John Lynch. În cursul convorbirii care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, a avut loc un schimb de păreri în legătură cu lucrările sesiunii Adunării Generale, precum și în legătură cu dezvoltarea relațiilor dintre România și Irlanda.

În cadrul consultărilor legate de problemele aflate pe ordinea de zi a actualului sesiunii reținute, președintele Adunării Generale a primit, luni dimineață, pe ambasadorul Gette Camara, reprezentantului permanent al Braziliei, și ambasadorul I. Malik, reprezentantului permanent al U.R.S.S.

Impreună cu numeroase alte state, Republica Socialistă România a scos în evidență importanța particulară a asigurării prin tratat a dreptului inalienabil al tuturor țărilor de a dezvolta nestingerit cercetarea, producția și folosirea pașnică a energiei nucleare, de a avea acces la informațiile și realizările științifice și tehnologice atomului, precum și de a participa la cel mai larg schimb de echipament și materiale nucleare. Dispozițiile în materie din tratat și din rezoluție, întărită prin declarațiile autorizate ale reprezentanților puterilor nucleare, se înscriu pe linia preocupărilor justificate ale țărilor nedetentoare de arme atomice de a putea beneficia din plin de potențialele civile ale energiei nucleare.

Sustinem părerea exprimată aici, a arătat vorbitorul, că viitoarei conferințe a Statelor nucleare îi revine un rol deosebit de important în găsirea celor mai potrivite modalități de aplicare practică a stipulațiilor din tratat privind accesul larg al acestor țări la progresele științifice atomice.

În încheierea cuvântului său, Nicolae Ecobescu a spus: În acest spirit, în virtutea unei astfel de înțelegeri a principalelor prevederi ale tratatului, din imputernicirea guvernului Republicii Socialiste România, delegația română a votat în favoarea rezoluției. Votul reflectă dorința noastră nestrămutată de a se pune neîntârziat capăt cursei înarmărilor nucleare, de a se întreprinde noi pași concreți în direcția dezarmării. El exprimă speranța că acest important acord va fi urmat, fără întârzieri, de alte măsuri eficiente îndreptate spre lichidarea pericolului nuclear, către realizarea dezarmării generale.

Pe de altă parte, a continuat delegatul român, rezoluția adoptată conține o prevedere potrivit căreia atât puterilor nucleare cât și celor nucleare revine răspunderea de a acționa în conformitate cu principiile de bază ale Cartei O.N.U., de a respecta egalitatea suverană a tuturor statelor, de a reglementa diferențele inter-

Elogii pentru actorii români

Presa vieneză despre spectacolul Teatrului de Comedie din București

Toate ziarele austriece de luni consacra articole elogioase spectacolului jucat de o echipă a Teatrului de Comedie din București în cadrul „Săptămânii festive vieneze”. „KURRIER”, cel mai răspândit ziar austriac, afirmă într-o cronică intitulată „Bucureștii a învins în fața Troiei: Trebuie să vină acest tinăr ansamblu bucureștean, — actorii Teatrului de Comedie, ca să vedem cum este spulberat de pe soclu, cu o lovitură virtuosă executată, mitul „eroilor”. O întreagă armată teatrală, extraordinară, duce aici un război împotriva războiului, cu un enorm sarcasm, cu un umor ireverențios — toate la un nivel fără egal.

Și încă o dată, când șansa unei realizări vitale a ansamblului surprinde, când unu joacă pentru toți și toți pentru unul, nu știi pe cine să evidențiezi din acest ansamblu, din acest stup comun. Ai în față o echipă de teatru care își taie respirația”.

Despre aceeași spectacole „KRONEN ZEITUNG” scrie că spectacolul constituie un nou apogeu, un nou omagiu al acestor bogate săptămâni festive vieneze. La rândul său „EX-PRESS” menționează: În modalitatea sa puternic insufletită, cu comical bicicuit și efecte tari, punerea în scenă este în întregime unitară. Podiumul dotat cu mici castele-jucării, care străbat scena, se potrivește strălucit cu această concepție în care bărbații în toată firea se joacă de-a războiul ca niște copii cu cuburile lor”.

R. S. CEHOSLOVACA. Imagine din stațiunea Marianske Lazne

SITUAȚIA ÎN FRANȚA SE NORMALIZEAZĂ Start în campania electorală

PARIS 10. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: La începutul celei de-a 5-a săptămâni a mișcării revendicative din Franța, se mai află în grevă aproximativ 1 milion de muncitori.

Reluarea lucrului s-a generalizat în majoritatea ramurilor economice franceze.

Luni, după amiază, s-a manifestat o pronunțată tendință spre reluarea lucrului în metalurgie și industria aeronautică. Forjele și atelierele Creusot își vor relua activitatea marți dimineață. Este semnaltă reluarea lucrului la întreprinderile metalurgice mici din nordul Franței. Ca urmare a unui acord intervenit între direcții și sindicate și aprobat de personal prin vot secret, uzinele de avioane Dassault își vor relua și ele activitatea. Aproximativ 15 la sută din corpul didactic din învățământul secundar s-a reintors la școli. Totodată în industria de automobile, marina comercială, precum și la Societatea de radio și televiziune greva continuă, iar negocierile destinate să pună capăt grevei prin satisfacerea revendicărilor greviștilor se află în impas. În învățământul superior nu se întrevăd încă perspective de reluare a cursurilor. Sindicatele și organizațiile studențești se opun oricărei tratative cu autoritățile academice și guvernamentale. La Strasbourg sînt întrunțiți 150 de delegați din toate orașele universitare ale Franței, care încearcă să pună la punct strategia și tactica mișcării studențești.

Pe plan politic, ziua de luni a marcat începerea campaniei electorale în vederea alegerilor de la 23 și 30 iunie. Pînă la încheierea depunerii candidaturilor, pe listele de candidați s-au înscris 2.300

S.U.A. intensifică atacurile în zona cuprinsă între paralelele 17 și 20 din R. D. Vietnam

HANOI 10 — Corespondentul Agerpres, Adrian Ionescu, transmite: „Noile atacuri americane asupra R.D. Vietnam, după declarația președintelui Johnson cu privire la încetarea parțială a bombardamentelor, demonstrează că S.U.A. continuă escaladarea războiului de distrugere împotriva R.D. Vietnam, în vederea sabotării vieții economice și culturale” — a declarat Pham Van Bach, vicepreședinte al Comitetului vietnamez de anchetare a crimelor comise de imperialismul american.

În cadrul unei întâlniri cu corespondenții presei străine acordate la Hanoi, ziariștilor prezenți le-a fost prezentată o declarație oficială a acestui comitet cuprinzînd documente care atestă „concentrarea bombardamentelor asupra zonei cuprinse între paralelele 17 și 20, atacurile depășind în număr și intensitate acțiunile aviației S.U.A. desfășurate pe întreg teritoriul țării înainte de așa-zisa lor limitare”. Înainte de 31 martie numărul raidurilor împotriva R.D. Vietnam nu trecea de 2.500 pe lună. În luna aprilie s-a ajuns însă la 3.500, iar în luna mai la 4.700 de raiduri de bombardament. Zona supusă bombardamentelor reprezintă o fîșie de 300 kilometri aflată deasupra liniei de

demarcație, zonă în care trăiește un sfert din întreaga populație a R.D. Vietnam. În acest teritoriu restrîns au fost lovit, în numai două luni, peste 6.000 de obiective, în cea mai mare parte construcții civile, întreprinderi, sate și cătune. Au început să fie folosite din ce în ce mai mult bombardierele „B-52”.

Atacurile urmăresc să distrugă regiuni întregi. Orașul Vinh, și alte centre urbane situate în apropierea zonei demilitarizate au fost rase de pe fața pămîntului. Această soartă au avut-o numeroase localități rurale. Creșterea lovitură este zona Vinh Linh, care se află la nord de linia de demarcație provizorie. Aici au acționat concomitent aviația și artileria grea, care, în această perioadă, a tras peste 40.000 de obuze de mare calibru.

A devenit evident, se relevă în declarația oficială, că în ciuda restricțiilor aparente pe plan geografic a bombardamentelor împotriva R.D. Vietnam, atacurile au crescut în intensitate și număr. Comisia de anchetă de neputință cu energie în fața opiniei publice mondiale noile crime comise împotriva R.D. Vietnam de către imperialismul american. În realitate Statele Unite continuă să intensifice agresiunea lor împotriva Vietnamului.

M. Rumor însărcinat cu formarea noului guvern italian

Secretarul politic al Partidului democrat-cristin, Mariano Rumor, a fost însărcinat luni de președintele Italiei, Giuseppe Saragat, să „procedeză la contactele necesare în vederea formării noului guvern”.

După cum apreciază agenția A.N.S.A., deși este clar că Mario Rumor nu a primit o simplă misiune de explorare, desemnarea sa comportă însă și unele rezerve. Agenția citată evidențiază în acest sens un pasaj din comunicatul prin care se anunță hotărîrea președintelui Saragat. Pașajul respectiv se referă la necesitatea unei „examinări ulterioare a orientărilor diverselor forțe parlamentare” pe baza pozițiilor exprimate de reprezentanții politici în timpul consultărilor.

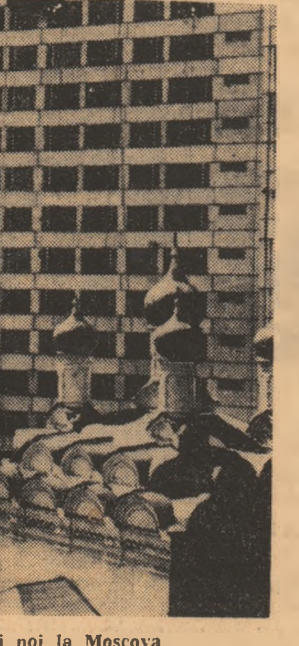
Cuvîntarea reprezentantului român

Explicînd votul delegației române, Nicolae Ecobescu, reprezentant permanent al României în Comitetul celor 18 pentru dezarmare de la Geneva a arătat că în diferitele etape ale procesului de negociere a proiectului Tratatului de neproliferație a armelor nucleare multe state au avansat propuneri judecîndose în scopul îmbunătățirii textului inițial prezentat de U.R.S.S. și S.U.A. la Geneva. Ca urmare, fiecare variantă nouă a proiectului de tratat a marcat un anumit grad de ameliorare. Toate acestea, a declarat vorbitorul, au vădit preocuparea statelor de a contribui la elaborarea unui tratat de neproliferație eficient și echilibrat, conform intereselor comunității internaționale.

Guvernul român, a subliniat el, s-a pronunțat în mod constant în favoarea încheierii tratatului de interzicere a proliferării armelor nucleare, măsură de natură a avea implicații favorabile asupra ansamblului problemelor dezarmării și a situației internaționale în general. România consideră că esența unui tratat de nedistribuire constă, pe de o parte, în aceea de a ridica o barieră eficientă în calea răspîndirii armelor nucleare, iar pe de altă parte, de a asigura realizarea unor pași concreți în direcția dezarmării nucleare, de a oferi garanții de securitate statelor ce renunță la fabricarea și achiziționarea armelor atomice și de a permite accesul nestîmplat al tuturor țărilor la cu-ceririle științifice și tehnologice nucleare pașnice.

În proiectul de tratat, a arătat vorbitorul, au fost înscrise clauze care, după convingerea noastră, zăgăzesc înarmarea atomică a altor state. Ca și multe alte state, a continuat el, România a susținut neabătut că tratatul de neproliferație trebuie să reprezinte totodată prefigurarea unei noi etape și mai importante, aceea a înfăptuirii unor pași efectivi de dezarmare. Ca rezultat al eforturilor depuse de numeroase țări printre care și România, în tratat au fost incluse prevederi care consacra angajamentul părților — și înainte de toate obligația puterilor nucleare — de a purta cu bună credință negocierile asupra unor măsuri eficiente relative la încetarea cursei înarmărilor nucleare la o dată apropiată. La dezarmarea nucleară și la tratatul de dezarmare generală și totală.

După ce a menționat că dispozițiile acordului sînt complete cu prevederile rezoluției, conform cărora tratatul de neproliferație trebuie să fie urmat cit mai curînd posibil de măsuri efective în domeniul de-

U.R.S.S. Construcții noi la Moscova

pe scurt

LA 8 iunie, George Măcovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe al României, care s-a aflat la Cairo, a fost primit de către președintele Gamal Abdel Nasser. Cu acest prilej a avut loc o convorbire prietenească.

După cum s-a mai anunțat, în aceeași zi George Măcovescu a avut o întrevedere cu Mahmoud Riad, ministrul afacerilor externe al R.A.U. Au fost abordate probleme privind relațiile bilaterale și ale evoluției situației din Orientul Mijlociu.

Cuvîntare a președintelui I. B. Tito

Președintele R.S.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, a vorbit duminică seara la postul de televiziune despre unele probleme actuale din Iugoslavia. Președintele Tito a vorbit despre situația actuală, subliniind că se vor lua măsurile necesare pentru reglementarea cererilor acestora. U-nole cereri, a spus vorbitorul, se aflau în stadiul reglementării, în-și aplicarea măsurilor luate încă mai de mult a fost târîgînată.

Președintele Tito a arătat că pe măsură ce demonstrațiile neretului studentesc au luat amploare, în rândurile acestora „a început să apară o anumită infiltrație a diferitelor elemente străine, care nu se situează pe poziții socialiste.

Președintele Tito s-a declarat împotriva țărilor acestora care consideră că demonstrațiile studențești au avut loc ca o reflecție a ceea ce se petrece în Franța, R. F. a Germaniei, Cehoslovacia etc. Vorbitorul a subliniat că „aceste demonstrații constituie reflectarea neajunsurilor noastre proprii, care s-au arătat care trebuie să fie eliminate azi”, ele nu trebuie să fie interpretate ca un rezultat al anumitor influențe din afară.

Președintele Tito a declarat că incidentele care au avut loc la

U.R.S.S. Construcții noi la Moscova